

יציאה	כניסה	ירושלים
17:46	16:31	תל אביב
17:46	16:45	חיפה
17:45	16:35	

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

30

"רציתי לפרוץ את הדלת ולהיכנס להציל אותו" / התוועדות

4

שיעורי בית: חפש אדם בודד שיחת חברים

6

אם הרשעים מתנגדים, סימן שיש כאן משהו אישית, אהרן רזאל

מאירים את הנוהג

הרב אלישע וישליצקי והרב אלעזר קעניג הסתלקו לבית עולמם בחודש האחרון והותירו אחריהם חותם של מנהיגות רוחנית יוצאת דופן **סיפורים ועדויות** עמז'ים 14/18

דירת 4 חד'

עם מרפסת וחניה פרטית

החל מ- **1,089,000 ₪**

* הפרויקט פתוח לציבור הרחב

באמונה 1-700-500-555
www.bemuna.co.il *בונים אדם קהילה*

יודעים למלא את עשרת הדיברות בע"פ?

תלמי

בואו לכרמי גת!

* נא לא למלא בשבת

ציונות לא חייבת להיות בשחר לבן.

מחסיכים בצחיחה!

שלב ב' יוצא לדרך

כרם רעים.

קהילה חדשה.

בית חדש.

בימים אלה מתפתחת קהילה חדשה ומגוונת בכרם רעים 25 ק"מ ממודיעין. בתים צמודי קרקע במחירים אטרקטיביים, הצטרפו לצמיחה בכרם רעים.

בית צמוד קרקע
צמוד מוד 1018
1,116,000 ₪

החל מ-

www.kereim.co.il • (הראל) 052-566-5993

חולמים על נסיעה עם כל המשפחה?

דאצ'יה לודג'י מיניוואן 7 מקומות

וגם אתם תאמרו תודאצ'יה!

UP • HOFFER

מ-106,990 ₪

מהיום כשנוסעים לשבת, לאירוע או לחופשה משפחתית - כל המשפחה נוסעת ברכב אחד! מיניוואן 7 מקומות, מרווח, אמין ואיכותי במחיר הכי משתלם בישראל

דאצ'יה. החשבון פשוט.

*6097 | www.dacia.co.il

מרכזי מכירות: ירושלים פייר קניג 43, א.ת. תלפיות פתח תקוה ז'בוטינסקי 92 | חיפה דרך בר יהודה 194, נשר באר שבע רחוב הנגרים 20 (מאחורי מרכז הקניות)

*לפי מחירון 2019001, כולל מע"מ ואינו כולל אגרת רישוי. מתייחס לדגם 1.5 לי דיזל גיר ידני LAUREATE. נתוני צריכת הדלק שלהלן הם לפי בדיקות מעבדה. צריכת הדלק בפועל עשויה להיות שונה משמעותית הואיל והיא מושפעת מאופי הנהיגה, השימוש ברכב, תנאי הדרך ומגורמים נוספים. התמונה להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

דגם	תיאור דגם
113	לודג'י דיזל 7 מקומות

דגם	נתוני צריכת דלק בליטרים ל-100 ק"מ*
לודג'י 1.5 לי טורבו דיזל ידני	3.8
עירוני	4.4
בינעירוני	3.8

*נתוני היצרן עפ"י בדיקת מעבדה, Regulation (EC) 715/2007, 80/1268/EEC

שיחת חברים

עם מיני יוספי

הרעיון היה, לחשוב על איזו דודה זקנה, או אולי על חבר שקשה לו בחיים. ביקשתי לראות אחר יקח דמות אחת כמו, ויקבל על עצמו לשאת נדר, פלס אחת בשבוע והוא מרים טלפון לאותו יהודי ומתעניין בשלומו

דקה וחצי זה אידיאלי

בשוק. רבי ברוקא שאל את אליהו, מי מהאנשים שנמצאים בשוק הזה הם בני העולם הבא? השאלה הזאת מופנית לאליהו הנביא, שהוא מבטא את היכולת לראות יותר פנימה. רבי ברוקא התעניין בעצם, מי מהאנשים שאנחנו רואים סביבנו יום-יום הם אנשי מעלה.

אליהו הנביא מראה לו שני אנשים, ורבי ברוקא רץ אחריהם כדי לנסות לשמוע מהם מהי מעלתם המיוחדת. הוא מצפה ומקווה, אולי גם הוא יזכה להידבק בה' כמותם. רבי ברוקא שואל אותם: "כמה אתם עוסקים, מה מעשיכם?" ושני האנשים עונים לו שהם בדחנים. הם הולכים ממקום למקום ומשמחים אנשים. כשהם רואים מישהו עצוב, הם משמחים אותו בדברי חן והארת פנים. וכשהם רואים שני אנשים רבים, אז הם הולכים ומפייסים ביניהם.

באמת, כאן צריך להבין: למה העובדה שהם הולכים ומפייסים שני אנשים שרבים ביניהם, קשורה לעובדה שהם בדחנים? אם הם היו אומרים שהם בעלי יכולת גישור, להקשיב היטב לטענות של כל אחד ולפשר ביניהם, ניחא. אבל מה הקשר לעניין של בדחנים? התשובה היא, שעל פי דרך החסידות, לשמח אנשים עצובים מחזק, ולפשר בין שני אנשים מסוכסכים מאידך, הן אמנם שתי פעולות נפרדות, אבל הן צומחות מאותה נקודה. בסופו של דבר, מריבות בין אנשים באות בגלל עצבות.

כשבן אדם חווה את חייו כשהוא חסר מלאות וחיות פנימית, ממילא כל דבר מבחוץ מאיים עליו. הוא כל הזמן חושב שאחרים רק רוצים לתפוס את מקומו, וממילא הוא מקצין כל דבר, והתוצאה היא שיש הרבה מריבות. כאשר באים לפתור מריבות, ישנן שתי דרכים אפשריות. האחת, לרדת לפרטי המריבה. השנייה היא, פשוט להביא שמחה. לייצר מלאות כזאת לשני הצדדים שנקלעו למריבה, עד שהפחד העמוק, שבאמת הוא זה שיצר את הסכסוך ביניהם, הופך להיות לא רלוונטי. הדרך של שני הבדחנים האלה הייתה הדרך השנייה. הם ממש החיו את האנשים, והמריבות התפוגגו מעצמן. רבי נחמן מלמד אותנו, שלא רק אותם בדחנים אלא כל אחד יכול להיות בעצמו אדם שמחיה אנשים.

חבר לחיים

פעם העברתי באיזה מקום שיעור לקראת ראש השנה. בסוף השיעור נתתי שיעורי-בית, גם למשתתפים וגם לעצמי. המשמה שנתתי הייתה, שלקראת השנה החדשה כל אחד יעשה חיפוש במספרי הטלפונים שיש לו. כיום הרי יש לכל אחד זיכרונות רבים, ואפשר ודאי למצוא מה שצריך. ביקשתי לחפש מישהו שאמנם לך יש קשר איתו, אבל באופן כללי הוא אדם שחי לבר. הרעיון היה, לחשוב על איזו דודה זקנה, או אולי על חבר שקשה לו בחיים. ביקשתי שכל אחד יקח דמות אחת כמו, ויקבל על עצמו שבלי נדר, פעם אחת בשבוע הוא מרים טלפון לאותו יהודי ומתעניין בשלומו. כמובן, השיחה הזאת צריכה להיות מוגבלת, שהיא לא תתארך יותר מחמש דקות. דקה וחצי זה האידיאל, ורק אם לא הולך אז חמש דקות זה המקסימום.

חשוב מאוד לתחם את זה, כי אם יש גבול ברור שקבוע לזמן קצר, אז אפשר להתמיד במשימה הזאת. אם אין גבול, העסק הופך להיות מתיש ועלולים להתייאש מכל העניין. הרעיון היה דווקא להתמיד לאורך זמן, פעם בשבוע טלפון, לקנות בנפש את הנקודה הזאת של החייאת יהודי אחר. צריך לדעת כמה העניין של הארת פנים שוחקות והתעניינות בזולת, גם אם עלינו עובר מה שעובר, הוא דבר גדול. רבי נחמן עוד מוסיף, שאדם בדרך כלל לא יודע להעריך נכון את זה שיש לו יכולת ממש להחיות מתיש. הלוואי שזכור תמיד שיש לנו יכולת נפלאה להרבות חיים.

ymyosefi@gmail.com

שלום וברכה. לצערנו בתקופה האחרונה שמענו כמה פעמים על רצח של יהודים, שנהרגו על עצם היותם יהודים. כמובן, התופעה הזאת היא בעלת משמעות רוחנית. צריך לדעת שיש כוח רוחני כזה, שרוצה בכל מאודו שיהודי לא יהיה נשמה בגוף. הוא חותר בכל כוחו כדי להפסיק את פעולתם הגדולה של היהודים בעולם הזה. כשקורה אירוע שכזה, אפשר לדבר על ההיבט המדיני-ביטחוני, או אולי על היבט אמוני. אבל כדאי לחשוב גם על צד אחר בסיפור, והוא השאלה איך לתקן את החיסרון. הלימוד שלנו מאירועים כאלה צריך להיות כזה שיוביל אותנו לעיסוק בריבוי החיות בעולם. צריך לנסות ולראות, מה אנחנו יכולים לעשות כדי להוסיף חיים, במקום אותם החיים שניטלו מאיתנו. רבי נחמן מדבר על כך, שלהחיות בן אדם זה דבר גדול. הוא מתכוון שצריך להביא אותו ממצב של עצבות, למצב של פנים שוחקות ומאירות. כשרואים יהודי עם לב נשבר ועצוב ומאירים לו פנים, זה ממש מפיח בו חיים חדשים.

גן עדן של ליצנים

הגמרא במסכת תענית מספרת על רבי ברוקא שפגש את אליהו הנביא

מסע 4 ימים לאוקראינה
חיליק פראנק וברליה קרומבי
היסטוריה, חסידות, ניגונים ותפילה

י"ג-ט"ז אדר א' | 18-21.2

<p>יום א'</p> <ul style="list-style-type: none"> ניעוץ: האומן האמיתי רוב בער שייאוסק אדיס: האומן הקטן בעל הציור: ר' שמואל אלמן מיסד חסידות תב"ז 	<p>יום ב'</p> <ul style="list-style-type: none"> פאסטוב: רבי מבורח המלאך: כו"ן יודח של המיד ממוריס: אב"י אשלת רח"ו אומן: ר' נחמן מ סאטמר בית הקברות החדש 	<p>יום ג'</p> <ul style="list-style-type: none"> ברטלב: ר' חן מברטלב מיבוב: הכניסיל: נב"ל מסכתת וולוז'י 	<p>יום ד'</p> <ul style="list-style-type: none"> מיבוב: ביסר בבית א המדרש: היסן של רבנשיל ברדיטשוב: עיני של רבי לי יושק: "מנצח של ישיבת"
---	--	---	---

3,600 ₪ בלבד

★ אוטובוס מפואר * לינה וארוחות ברמה גבוהה לאורך כל המסע

להרשמה: שרה 052-2803549

מרכז המבקרים בניצן - המרכז למורשת גוש קטיף

בואו לחוות את סיפור גוש קטיף!

להכיר את ההתיישבות, האנשים,
העקירה הכואבת והצמיחה מחדש.
בואו להתרגש ובעיקר להרגיש
סיפור שנוגע לכולנו.

מסלול הביקור מתפרש על פני 6 מרחבים
המשלבים תערוכת צילומים ומיצבים.

את הסיור מעבירים אנשי גוש קטיף
המשתפים את סיפורם האישי במהלך ההדרכה.
הסיור במרכז המבקרים מתאים לחטיבות הביניים,
לתיכונים ולצוות המורים וההנהלה.

בנוסף:

סיורים במרחב ניצנים ועוטף עזה:
מפגש וסיור במשק חקלאי מתחדש, סיור ביישובי
עוטף עזה (נחל עוז, נתיב העשרה), סיור בניצנים
הישנה, בניצן ובאר גנים.

**סדנאות ותוכן ממוקד בנושאים שונים
הנגזרים מסיפור גוש קטיף:** כוחו של הנוער,
אדם ואדמה, התיישבות וציונות,
ניהול מחלוקת מתוך אחריות לאומית,
צמיחה מתוך משבר.

ימי שיא: תכנית בר/ בת מצווה,
טקס קבלת תעודות זהות וימי עיון.

מבצע לכל שכבה
שמבקרת במרכז קטיף
לרגל כ"ב שבט!

40* משתתפים ומעלה
באישור מראש בזמן ההזמנה.

השתתפות
עד 50%
של עלות
האוטובוס*

מרכז המבקרים בניצן

ת.ד. 19 ניצן 2 | מיקוד 7928800 | 077-4324101
ימים א'-ה' 09:00-16:00 | יום ו' - בתיאום מראש
info@merkazkatif.co.il

www.mkatif.org | מרכז קטיף

לפרטים ותיאום סיור/ פעילות: 077-4324101
info@merkazkatif.co.il www.mkatif.org

אהרן רזאני

דם יכול לדבר כל היום על ענווה ופשטות, אבל כשנכנס גביר העיירה הוא יוצא מכליו מרוב התרגשות ושוכח את כולם. באותו רגע אתה מבין מה באמת חשוב לו. אדם מדבר על הסתפקות במועט, אבל פרארי ספורט אדומה שעקפה אותו מחסירה בו פעימה...

יתרו, אפשר לשאול אותך שאלה?

אדם יכול לדבר כל היום על ענווה ופשטות, אבל כשנכנס גביר העיירה הוא יוצא מכליו מרוב התרגשות ושוכח את כולם. באותו רגע אתה מבין מה באמת חשוב לו - כסף.

אדם מדבר על הסתפקות במועט, אבל פרארי ספורט אדומה שעקפה אותו מחסירה בו פעימה (גם לי זה קורה)...

עמלק הוא לך. אין לו כבוד לכולם. העניין שלו זה פשוט לצאת נגד כבוד ה', כבוד התורה, כבוד עם ישראל. הבזו שלו מגלה לנו את פרצופו האמיתי, "ועמלק לפי זלזולו". ומה עלינו לעשות? להלל ובאמת לכבד את ה', את התורה ואת עם ישראל. כבוד שיגלה את הזהות האמיתית שלנו. לתת כבוד אחד לשני. להיות מוקסם מהאדם שמולך. הוא חלק א-לונה ממעל ממש.

החיים יותר מדי קצרים

לפני עשור וחצי הקלטתי את הדיסק "ובכל זאת" עם ילדים ממשפחת וויט, מהחבריה הוותיקים של הרב קרליבך, ניגונים נדיים שלו שלא הוקלטו מעולם.

כשהדיסק יצא, ראיתי להפתעתי שמדופס על כל דיסק "יצא לכבוד לידתו של שיר ציון רזאני" שזה בני בכורי שנוולד קצת קודם לדיסק. שאלתי את הרבנית אמונה, אם המשפחה: למה זכיתי שהקדשת לבני את האלבום?

והיא אמרה לי: "ר" שלמה היה אומר שהחיים הם יותר מדי קצרים בשביל לא לתת כבוד למישהו".

שנוכה לחיים ארוכים ולתת כבוד אמיתי לכל הבריות!

מה הביא אותך? ! אתה יודע מה מחכה לך פה בעם ישראל? אתה בכלל אוהב געפילטע פיש? הערינג?

"שמעתי על קריעת ים סוף ומלחמת עמלק" הוא עונה, "ובאתי! לא קראתם פירוש רש"י השבוע?"

נו, ומה כל כך משך אותך במלחמת עמלק?

"תראו, כשמעתי על קריעת ים סוף, עדיין לא יצאתי מהזולה שלי פה במדין. אבל אם אחרי נס כזה עצום עמלק מעז לבוא - הבנתי שיש פה משהו אמיתי. את עמלק אני מכיר מצויין. לא אכפת לו מכלום. רק קידוש ה' מוציא אותו מכליו. אם הוא בא, הבנתי שאתם עם עם גדולה אמיתית".

געוואלד געוואלד. הפוך על הפוך. אם הרשעים מתנגדים, סימן שיש כאן משהו. כך זה עד היום, אם אתה רוצה לדעת שאתה חייל של ה', שאתה עושה משהו טוב ומקדש שם שמיים, ייתכן מאד ש"יובא עמלק" הוא האישור לך.

אל תתרגש ממנו. זה הוא שמחליש אותך, מייאש. קופץ בראש לצנן את ההתלהבות. ומה התיקון שלנו לעמלק? לכבד אחד את השני.

פרארי ספורט אדומה

קראתי פעם פירוש עמוק של רבנו יונה על המילים במשלי (כו, כא) "אִישׁ לְפִי מִקְּלָלוֹ". הפירוש הרגיל אומר שאיש ניכר לפי האופן שבו מהללים אותו. אבל רבנו יונה הופך את פירוש ואומר שאיש ניכר לפי מה שהוא מהלל. את מי הוא מכבד, למי הוא רוחש כבוד. אמור לי מי מהוללך, ואומר לך מי אתה.

לקצב של אחרים, מחכה לנו בית מבולגן וילדים לאסוף.

עקפנו. והאוטוסטרדה ממשיכה, כאילו אומרת לנו "ההגה בידיים שלך, אתן מחליטות, תבחרו". יש עוד הרבה מכוניות לעקוף. חלום ושברו.

לרגע קצר נסגרים היישומים, אין אוויר ואנחנו מבינות שהגזמנו. "אין לרוץ ואין לאן למהר" זה לא סתם פזמון מתוך שיר ישן, זו האמת. הגיע הזמן להסדיר נשימה ולהתבונן מחדש. הרפו ודעו את ה', לא? רק טוב יצמח מזה.

הבלגן בבית וערימות הכביסה יחכו. נשאר רק להוריד את הרגל מהגז, לנשום, לכייל את עצמנו לאנשים האחרים שמולנו, לפעום איתם בקצב שלהם. להרגיש את השקט שבין לבין ולקבל אותו. בנשימה עמוקה, בלי לזוז בעצבנות על הכיסא, לקבל אותנו. ככה, בקצב אחר.

אנחנו מדברות מהר, חושבות מהר, עונות מהר. אולי הגיע הזמן לאפשר לדיבור אחר להתרחש. אולי לא סתם נפגשנו איתה? אולי זו הזמנה לחיות אחרת?

ופתאום בשקט שמענו אותו.

מחבק, עוטף ואוהב. ששש בנות שלי, אני מתיר לכן להשהות. מתיר לכן לקיים את שליחותכן, מהר או לאט, הבחירה היא שלכן.

תנו לשקט מקום.

תנו לעצמכן מקום.

תנו לי מקום, ואשכון בתוככן.

הדר ואורטל, תיאטרון שחרית

בקצב הלב

לכל איש יש שם, וניגון וקצב משלו.

בכל חיינו אנחנו פוגשות קצב, קצב ששומעים אותו, קצב שמרגישים אותו, קצב שמנגנים אותו וגם קצב שנוולדים אותו. ברגע של התבוננות בקצב החיים שלנו, נבהלנו. הבנו שאנחנו טסות. מחשבה רודפת מחשבה, אנחנו כאן וכאן ושניה לאחר מכן אנחנו שם, נודדות לעבר, נחות שניה בהווה, ויאללה לדאגות של מחר. ניסינו לנחם את עצמנו שכל העולם חי כך ושנחנו איטיות ביחס לאלה שרצים ממש מהר.

ואז זה קרה. פגשנו מישהי עם קצב לגמרי אחר, מן קצב עם שהייה, עם המון אוויר, שקט, רוגע, אורך רוח ופאזות כאלה, של המתנה שקטה לרגע הבא. בלי ציפיות ממנו. פשוט שיבוא. ונהיה בו. בקבלה גמורה.

ומהצד זה נראה לנו קסום ומרגש לחיות לאט, ליהנות מהרגע ולא למהר כל כך, להוציא את המתח והלחץ מהל"ז ולחיות בקצב אחר כזה, של האנשים האלה שכל מילה שלהם נשמעת ומקבלת משמעות.

חלום.

ורגע אחרי הפגישה, בנסיעה על הכביש המהיר, כשמחשבות חוצות מחשבות והרעיונות לא מאפשרות מנוחה, הרכב שלפנינו נסע על שבעים קמ"ש. שבעים!!

בינינו, מי נוסע על שבעים קמ"ש בכביש מהיר? אנשים צריכים להגיע מהר ליעד, וזה לא חוקי. אז או שיתנו גז או שניאלץ לעקוף. עם כל הכבוד

מ/פא א/א

אברהם

פריד

ניהול מוזיקלי:
יובל סטופל

בהיכל התרבות, תל-אביב-יפו

יום שני, כ' באדר א', 25.2.19 בשעה 20:30
רח' הוברמן 1 תל אביב יפו

EicadHoley

צילום: פנחס ענונאל

כרטיסים: 70 ₪ < 80 ₪ < 100 ₪ | בטלפון: 03-7240851/2 | בפשבר: 03-5745005

תפיסות עולם קיצוניות חלחלו עם השנים והפכו לסוג של דעות קיצוניות-מקובלות. מהם "עשרת הדיברות" של החילוניות הליברלית, ומהו המענה התורני לתפיסות הללו?

חלק א'

חופש

הרב איל ורד

מכון מאיר

החופש זהו היסוד המשמעותי ביותר במודרנה. ההשתחררות של האדם המודרני מהמיתוס (מחשבה אלילית, אם יש רעמים סימן שהאלים כועסים...) אל הלוגוס (אם יש רעמים זה כי עננים מתנגשים ויש בהם מטען חשמלי), והפכיתו לייצור אוטונומי, בוחר, חופשי. לא משועבד.

ואם כך – כמו אבן גנף בדרך לחופש הזה ניצבת הדת, כגורם כופה, מכריח, מצווה. שריד מעולם ישן. אך העולם החדש – הוא חופשי. ובאמת – פעם כך קראו למי שלא שומר תורה ומצוות – חופשיים.

אלא שהקדוש ברוך הוא אוהב בדיחות, גם לשמוע וגם לספר. והנה – דווקא במוקד הכפייה – עשרת הדברות שניתנו בסני תוך כפייה בוטה, אנחנו נרמזים על ידי קריצה שובבה, שיש כאן סיפור עמוק של חירות.

"זהמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלוחות – אל תקרי חרות אלא חרות – שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה". המימרא המוכרת הזו נשענת בעצם על שגיאת כתיב. הרי את המילה "חרוט" מלשון חריטה יש לכתוב באות ט' בסופה. והנה התורה "שגתה" וכתבה אותה באות ת'. אלא שאין זו טעות. מתברר שהתורה היא החריטה הכי עמוקה של החירות.

כי מהי חירות אם לא להילחם נגד הנטיות הנמוכות שקיימות אצל כל אחד מאיתנו, ולנצח אותן. מהי חירות אם לא לגשת לעיני העולם הזה, מלאי התאוות והמשיכה – ולהצליח להתנהג בהם לפי ערכים אחרים, שאינם מאן. ערכי נצח. לחלק ממונך לצדקה, לעדן את יצר הקיום, לא לדבר לשון הרע, לדייק את האכילה, להיות זהיר ברכוש הזולת, להודות על האמת ועל טעות. לבקש סליחה. ועוד ועוד מעשים שהמכנה המשותף שלהם הוא שהם נגד כיוון התנועה של כדור הארץ ושל המציאות החומרית. אין לך חירות גדולה מזו.

"כל שאינו עובד אותו – עובד את זולתו" אמר אחד מחכמי ישראל. אף אחד לא חי בוואקום, על כולנו פועלים וקטורים רבים של לחץ חברתי, תרבותי, וגם אישי – כי הרי אדם בתוך עצמו הוא גר וקרוב מאוד אצל עצמו. התורה נותנת לנו סיכוי. מול כוח המשיכה שלנו אל עצמנו, ניצבת שיטה שלמה, כוללת, מילדות ועד זקנה, מיחיד ועד אומה, שמורה לנו כיצד ניתן להתנהג בעולם הזה החומרי – לפי קווים של נצח. זה לא הופך את זה ליותר קל. גם מי שמחזיק מפה נכונה – צריך לטפס את ההר. זה הופך את זה לבחירי. יש אפשרות של בחירה סוף סוף. יש שני צדדים. עד למתן תורה – רק צד אחד השמיע את קולו. כעת – נשמע גם קולה של החירות.

אגו בערך

הרב חגי לונדן

ארגון קהלים

לא פעם אנו מוצאים את עצמנו קרועים בין טובתנו האישית ובין טובת הכלל. הדילמה יכולה לעלות למשל בהתלבטות האם לבחור תחום מקצועי שאנחנו אוהבים (מבקר מסעדות?) או דווקא מקצוע אידיאליסטי (קצין/ קצין/ קצין); האם להתחתן עם בן זוג אליו אנו חשים משיכה או לחפש דווקא בן זוג 'צדיק'? וכן הלאה. מהו אם כן המקום שיש לתת לאגו האישי? בתרבות החילונית הסובבת אותנו התשובה ברורה. אולם גם במבט עומק של היהדות התשובה העקרונית היא בהחלט כן!

הרב קוק (מאמרי רא"ה, עמ' 20) מסביר כי התביעה המוסרית הפשטנית, הדורשת מן האדם להקריב את אושרו למען הזולת, נובעת מתוך תפיסת עולם מוטעית כי יש 'אני' ויש 'אחר'. העולם, בהסתכלות חיצונית, מורכב מפרטים רבים המפורדים זה מזה ועל כן נדמה כי טובת האחד אינה בהכרח טובת השני. חשיבה כזו מביאה למסקנה כי עלי להיות אומלל ולהקריב את עצמי למען האחרים. אולם, אומר הרב, מבט עמוק מבחין כי המציאות כולה, על כל מורכבותה, איננה אוסף של פרטים טכניים הנפרדים זה מזה, והמנצלים זה את זה – אלא יחידה אחת! בעת בה פרט מסוים במציאות ממצה עצמו עד תום – העולם כולו נהיה שלם יותר.

ניתן להביא דוגמה לכך מגוף האדם: כאשר 'כואב' לאצבע אז הגוף כולו חש כאב; והפוך, כאשר האצבע בריאה אזי הגוף כולו שותף לכך. במילים אחרות, באדם מקננת תחושה פנימית, צודקת, שבאישיות הפרטית שלו מצוי העולם כולו. ניתן לכנות זאת 'אנוכיות עליונה', והיא מבעלי הסוד שמצאו לזאת רמז בפסוק: "אנוכי – ה' אלוקיך" (שמות כ, ב).

בהתאם לזאת השגת הקדושה על פי המוסר היהודי (בניגוד לזה הנוצרי), איננה תובעת הקרבה עצמית אובדנית הממעיטה את האגו האישי, אלא אדרבה – קדושה ישראלית כוללת בתוכה גם מימוש עצמי, אושר אישי וחופש פרטי.

אבל לא להתלהב יותר מדי. כל האמור לעיל מתייחס למישור העקרוני-רוחני שאלינו אנו שואפים. אבל בעולם הזה, המצומצם והמוגבל, טובתנו האישית מתנגשת לא פעם עם טובת הכלל, ומכיוון שכך אנו נדרשים לעיתים להקריב את הסיפוק העכשווי לצורך אידיאל עליון ורחוק יותר שכעת (!) אנו לא חשים ממנו שום תחושת מיצוי וסיפוק.

מה אם כן ניתן לקבל מהעיקרון שדיברנו לעיל? (א) שעל פי היהדות יש לשאוף לאחד כמה שניתן בין הטובה האישית לבין טובת המציאות. (ב) גם כאשר ישנה התנגשות שגורמת לאגו האישי להידחות בפני הכלל – יש לזכור שזהו מצב זמני, ובחשבון הנצח – גם הטובה האישית תבוא לידי סיפוקה המלא; בעולם הזה או בעולם הבא. אם נחזור לדוגמאות שציינו בתחילת המאמר נאמר כי בוודאי מוטל על האדם לבחור מקצוע המועיל לחברה, מצוי בגבולות ההלכה (קצין?) וכו' – אולם יחד עם זאת, חייב הוא להתחשב, כמה שניתן, בהתאמתו ונטייתו לאותו מקצוע; על אותו משקל, ברור ששיקול מרכזי בבחירת בן זוג יהיה ההתאמה הדתית שלנו, אולם ללא אהבה ומשיכה הדדית – הקשר לא יצלח. לסיכום, מימוש עצמי הוא דבר נפלא והכרחי, בתנאי שמבינים שהפרט והכלל הם מאוחדים במהותם, וגם אם בעולמנו הם מגיעים לעיתים להתנגשות, ההבנה הרוחנית מאפשרת לרכך את החיכוך ולהחליט החלטות מאוזנות יותר.

צודק וחכם

הרב אברהם וסרמן

רב קהילת גבורת מרדכי, גבעתיים

על הרצון להיות צדיק וצודק. מה'חכמה' הזו כולנו סובלים עד היום ומשלמים עליה בחיינו, "כי ביום אכלך ממנו מות תמות".

המוות בא לעולם ברגע שבו החכמה גברה על הצדק.

אימוץ סיסמה זו כדרך חיים, היא לא פחות מאשר כניעה לרע ולא הצדק בעולם. זו תחילת דרכה של רשעות, הדוגלת בעיקר בהישרדות ודוחה מפניה את כל הערכים האחרים.

הצדק הוא אחד מערכי היסוד שעליו בנוי העולם: "על שלושה דברים העולם עומד, על האמת על הדין ועל השלום". תולדות האנושות רצופות מאבקים בין חכמים לצודקים. יעקב הצודק מול לבן ה'חכם', שמנסה בכל דרך לרמות אותו כדי להרוויח. בני ישראל המשועבדים למצרים האומרים "הבה נתחכמה לו" ועוד.

זה גם מאבק היהודים לצאת מרוסיה הסובייטית, כשהצדק לצדם, לעומת הכוח השלטוני חסר הגבולות והרחמים שעמד לרשות השלטונות.

דרך חיינו היא לעשות צדקה ומשפט, כפי שהנחיל לנו אברהם אבינו, וזו גם הסיבה שאנחנו חיים וקיימים כיום.

הבשורה של הצלחת יעקב, יציאת מצרים, ניצחון החשמונאים, הקמת המדינה, העלייה מרוסיה, וכל ההתמודדות שלנו מול כוחות אדירים במהלך ההיסטוריה שניסו לחסל את העם היהודי ואת אמונתו ותורתו, הבשורה הזו, היא בשורת הצדק המנצח את מנגנוני הרשע המשתמשים בחכמה כדי להרע. זהו הניצחון על קריצת העין הערמומית, שיודעת את האמת ומתכוונת למרוד בה. תפקידה של החכמה אינו להתנגש עם הצדק, אלא להוציא אותו לאור. כך פעל שלמה בחכמתו, ומשפטיו הצודקים והחכמים הפכו סמל ומופת לדורות.

לכן, אל תהיה חכם. תהיה צודק בחכמה.

בעצם, גם ההתנהלות הנכונה בכביש אינה רק חכמה, אלא גם צודקת בהגדרת סולם ערכים נכון - קיום החיים צודק יותר מאשר עמידה על זכות קדימה שגולקה ממך.

'ככביש אל תהיה צודק, תהיה חכם'. משפט קצר ומשכנע, שנועד להציל חיים. המאבק על הצדק בכביש עלול להסתיים בתאונה קשה. לא רק בכביש. גם בתחומים אחרים בחיינו עדיף לעתים לוותר על הצדק, כשהחשבון הכולל חשוב בהרבה. רחל ויתרה ללאה כשלבן רימה את יעקב, כדי לא לבייש אותה, למרות שהצדק המוחלט היה בצדה. לא פעם נדחית האמת (אחותו התאומה של הצדק) מפני השלום, וכך שרים לכל אישה "כלה נאה וחסודה" גם אם אינה נאה כלל. ועוד דוגמאות רבות.

אלא שיש מי שהפכו אותה לדרך חיים והנחיה כוללת - 'אל תהיה צודק, תהיה חכם'. כך שותקים אל מול עוול מוסרי כשיש חשבונות של קידום בתפקיד, או כבוד ודעת קהל. כך נוקטים שיטות של רמייה כדי להגיע להישגים. לעתים בעת ויכוח, כשאתה מוכיח שהצדק אתך, הצד השני מתחמק ואומר שאמנם אתה צודק אבל מה שאתה רוצה לעשות זה לא חכם.

שנים רבות שהטיעון הכאילר-מנצח הזה נאמר שוב ושוב, כשיהודים טוענים בשם הצדק על שייכותה של כל ארץ ישראל לעם ישראל, והתשובה הנגדית היא: "תהיה חכם, אל תהיה צודק". כביכול ניתן לפתור את הסכסוך המתמשך בינינו לאויבינו, תוך ויתור על צדקת אחיותנו בארץ. מה שכבר הוכח פעמים רבות לא רק כבלתי-צודק, אלא גם לא חכם ולא יעיל. כיוון שהצד השני בא בשם הצדק, וצדק אין מנצחים בטענות של 'חכמה'.

נראה שהבריחה מן הצדק למחוזות ה'חכמה' החלה אצל הנחש שהיה "ערום מכל חית השדה". הנחש פיתה את חוה בנימוק של חכמה, אם תאכלו מעץ הדעת והייתם כאלוהים יודעי טוב ורע. חוה ידעה שלא נכון לעשות דבר נגד רצון הבורא. אבל הפיתוי להיות חכם, גבר

המשך בעמוד הבא

ממשיכים לקלוט משפחות בנצרת עילית...

אצלנו לא ישנים באורף

בואו להכיר את הקהילה המתרחבת! שבתות היכרות: פרשת תרומה 9/2, ד' אדר א' תשע"ט

פרשת ויקהל 2/3, כ"ה אדר א' תשע"ט

מספר המקומות מוגבל

לפרטים והרשמה: **יפית מלכא-רכזת הקליטה**
052-8547419

קפ"ל חמ"ב ✓
מוסדות אגודת תלמידי ✓
במאמר אצות צדקים: ד"ר מנחם וואלף אגודת ✓
לימוד ובה"שבות ✓

הכי קפ"ל חמ"ב הכי ישראית הכי טוב אי בנצרת עילית

מציאת השתלמות למאמנות באימון לחתונה

כי מי שמתאמנת - מתחתנת

אימון לחתונה מחזיר את הזוגיות המאושרת לפשטות ולוודאות שלה

4 מפגשי לימוד (4 ש"א) | 2 מפגשי סטאד ימי ב' 21:00-17:00 | בית הארחה בית וזן, ירושלים
מפגש ראשון יתיקיים ב-ל' שבט (5.2.19)

מן היסודות שילמדו:

- יזמים וחזנה מאפשרת - יסודות
- מי שמתאמן - מתחתן למה ואיך
- איך נפגשים נכון?
- כלים לניהול חסמים
- איך לי הצעותי - מה עושים?

במחית ונה זולין.
באמנת אישית לחתונה תנחת מסיבות של מרכז מסתיר

מרכז "מציאת" מחפש מאמנות חתונה מעולות.
יש לך את זה? הן מחכות לך.

058-6700012 | 0505990080 | <http://liach.org.il> | liach@liach.org.il

פתיחות הרב יוני לביא

ארגון קהלים

פתיחות היא דבר נפלא. היא מאפשרת לאדם לקלוט אל תוכו מהטוב והברכה שיש בעולמו של הקב"ה. היא מאפשרת לו להעשיר את עצמו ברעיונות, כלים, ידע, חוויה והשראה, שיספוג אל תוכו וירחיב את אופקיו ואת יכולותיו.

סגירות עלולה 'לגמד' את אישיותו של האדם ולגרום לו להחמיץ אוצרות גדולים שהיו יכולים לשרוג את חייו.

השאלה הגדולה היא שאלת גבולות הפתיחות.

כשמדובר בעולם הפיזי, ברור לכל בר דעת שלפתיחות יש גבול. יש דברים שנסכים שייכנסו לגוף שלנו, ויש אחרים שנעשה כל מאמץ להותירם בחוץ. לפני שנתיים כשהתגלה חשד לחיידקי סלמונלה באחד מדגני הבוקר - התפתחה היסטריה המונית. אנשים זרקו מהבית כל מה שרק עמד ליד קורנפלקס. כי כבריאות, כך אמרו כולם, לא לוקחים סיכון.

כשמדובר בעולם הנפשי והרוחני משום מה רווחת תפיסה ש'הכול הולך'. כל סרט, ספר, שיר, הצגה, קליפ מוזיקאלי - הכל בא בחשבון, בלי מחשבה מה התוכן שהוא מביא איתו ומה המסרים, הגלויים והסמויים, הטמונים בו. ברוב הבתים במדינת ישראל האינטרנט פתוח לגמרי, ובני נוער וילדים רבים צמודים למכשיר טלפון חכם ללא כל סייגים של תוכן וזמן גלישה.

התוצאה הרסנית. הפתיחות הופכת לחרב פיפיות ולצינור שמציף את הנפש ברעלנים. היא אינה מבחינה בין תרבות גבוהה לבין תרבות זולה, הולכת שבי אחרי הקסם החיצוני ולא בוחנת את האמיתות והמשמעות של מה שנבלע אל קרבה.

לכן, להתדרר שאתה אדם 'פתוח', שקול להתפארות שאתה יודע ללחוץ על קלידי פסנתר. זו לא חוכמה, וכל ילד בן שלוש מסוגל לעשות זאת. מה שבטוח הוא - זה לא נקרא 'לנגן'.

להיות פתוח באופן נכון פירושו להיות עם קנה מידה מדויק מה ראוי להפוך להיות חלק מעולמך ומה צריך להישאר בחוץ.

התורה, ההלכה ונקודת המבט היהודית נותנות מצפן מדויק שמנחה כיצד להתמלא מהטוב והאור שבעולם ולהשאיר בחוץ את הפסולת המזיקה.

ספקנות רוני פרינץ

הספקנות כשיטה, סוברת שאין לשכל או לחושים יכולת לספק אמיתות ולכן יש להשעות כל שיפוט שכלי ערכי וחושני.

הספקנות היא אמונה או עמדה. אי אפשר לטעון בעד הספקנות כשם שאי אפשר לטעון נגד הספקנות, שהרי כל טיעון והתרשמות כזו או אחרת הוא בהגדרה מסופק.

לכן, ספקנות היא לא מסקנה אלא בחירה בהנחת יסוד, שעל הדרך מתעלמת ממגבלות ההכרה, הטעיות חשיבה, רגש ודמיון שהובילו לבחירה זו.

להטיל ספק בספק

מה בעצם הבעיה?

ספקנות כעמדה היא אולקוס הכרתי. כלומר אם הכל הוא בספק, אזי גם הספקנות עצמה בכלל וחזון חלילה. כך אנו מגיעים בחזרה לאותה נקודה. אי היכולת לבסס גם את הספקנות עצמה.

למעשה ספקנות כשיטה לא ממש קיימת. שכן המציאות מורה שלכולנו יש הנחות יסוד, בהכרח אדם מאמין במשהו באופן מובנה, כלומר מבלי שהגיע למסקנה מבוססת לגביו קודם לכן. כך גם במישור המעשי. הספקן יכריע בין טוב לרע בכל תחום למרות אי הוודאות. מה שמוביל בסופו של דבר לספקנות סלקטיבית: יש דברים שהתרבות תתייחס אליהם כאמונת יסוד בלתי ניתנת לערעור, ובאחרים תטיל ספק מהותי.

ספק מכרסם

ברובד הנפשי, הספקנות מערערת את האמון של האדם והחברה בעצמה, את היכולת לחיות את עצמנו ולחיות באופן מלא את הקיום, לבטוח בעצמנו ולהעניק ביטחון.

באופן פרדוקסלי, הספקנות היא תוצאה של הרצון להגיע לוודאות מוחלטת, למרות ואולי בגלל מגבלות ההכרה.

למה? - ככה!

התרופה לספקנות היא בראש ובראשונה לחיות בשלום עם המגבלות שלנו.

השכל ושאר האמצעים שעומדים לרשותנו אכן מוגבלים. לעולם לא נוכל להגיע לוודאות מוחלטת. בכל זאת לא נהיה משותקים, ברוב ההחלטות בחיינו אנו משתמשים בהכרעה ולא בהוכחה. אלו אלו דברי אלוקים חיים ובכל זאת הכרעה יש כאן.

לחיות עם הספק אין פירושו לדלדל את האני וכליו, אלא אדרבה - לפתוח את ההכרה למקומות שמעבר לגבול שלה, לרגש, דמיון ואמונה עליונה. וכבר דרש הבעש"ט: ככה=כתר כל הכתרים - מה שמעל למה שמעל לראש.

הספק דומה לחלל הפנוי, לאין שקדם לכל היש המצומצם והמוכר שנבנה בתוכו. לכן, אנחנו חייבים ספק, משום שהוא זה שמניע את האדם למעלה. דווקא ההכרה במבוי הסתום שהספק מוביל אליו, היא זו שפותחת אותנו לאמונה עליונה, כזו שאינה מבוססת על הוכחה מוגבלת. אמונה שהספק בה נעלה מכל וודאות.

מעיינות
בית הוצאה לאור לספרות חסידיית

להשיג ברשתות
אור החיים, יפה נוף, קה"ת
2003 חנויות ברחבי הארץ

איכה להזמנות
באינטרנט
היכנסו: ayeka books + judaica

מתורת הרבי לנשים

שיחות קודש, מכתבים
וסיפורים אישיים מיחסו של
הרבי מלובביץ' לנשי ובנות ישראל

17:00 - 22:00

יום חמישי ט' אדר א' - 14.2. היכל התרבות - אודיטוריום	יום שני י' אדר א' - 11.2. מתחם צבי מיתר	יום ראשון ה' אדר א' - 10.2. אולם שבת קטיף
<p>אתהלך הצגה בעיבוד חדש לספרו של אהרן מרגלית</p> <p>היצר והשחקן עופר הלוי עולם התיאטרון היהודי</p> <p>"מי שלחם" מופע אישי מאת אביחי שילה</p>	<p>אבינדור ברטוב יצירה מתוך השראה</p> <p>הקרנת סרטים -</p> <ul style="list-style-type: none"> הודיה לא-ל חי אנו רצים שעות קבלה פוקח עיוורים שיח יוצרים 	<p>הרב יעקב נתנאל מהו קולנוע יהודי?</p> <p>המפיק אסף אמיר - (נורמה הפקות) שיחה ושיר</p> <p>סדנה מעשית מבית - kepastunt אקובטיקה וארט בקולנוע</p> <p>הבמאי והיוצר אוהד גל עוז - סדרות וטלוויזיה - משימה אפשרית</p> <p>הערב בהנחיית הרב ואביק הראל</p>

להרשמה: 073-2081625 | kolnoath4@gmail.com
ירוע בהפרדה | יריד רוכנים | מס' המקומות מוגבל | הרשמה מראש חובה

jewish culture festival 10-14.02.2019

פסטיבל תרבות יהודית

כאן יוצרים. משפיעים.

ביישוב יד בנימין

קוראים לך מוריה*?

חוגגת בת מצווה?

קוראים לך דביר*?

חוגג בר מצווה?

מחפשים פעילות ערכית ויפה?

במדרשה לידע המקדש תמצאו את כל מה שחיפשתם!

- דרכת בר\בת מצווה בליווי המדרשה
- הדמיית המקדש במשקפי תלת מימד
- משחקי שלטים המותאמים לנושא האירוע

- דגם בית המקדש הנבנה בשיתוף האורחים
- סרטונים בשיתוף בן\בת המצווה
- תפאורת כלי המקדש מרשימה

* גם אם השם שלכם לא קשור למקדש זה בסדר: | טלפון: 02-9666177 | דוא"ל: Yeda@hamikdash.org.il

מחשבות מתוך החיים
שרה קפנן

רע מנעוריו או טוב מנעוריו?

ילדים - הם טובים, נכון? תמימים וטהורים, לא טעמו טעם חטא, התפילה שלהם בוקעת רגיעה. הם לא כמונו, המבוגרים, שהמגע עם העולם וכל אשר בו קלקל את התמימות שלנו, לכלך אותנו ופגם בנו.

אז האם ברובת מצווה הם רגע מצער של אבדן התמימות והטהרה? לפחות לפי הדרשות החגיגיות הנאמרות באירועים הללו, זה לא נראה כך. להפך. מדברים על רגע רוחני גדול, על כניסת היצר הטוב והנפש האלוהית ועל הכוחות המיוחדים שמקבלים. ובצדק! אחרי הכל, יש סיבה לכך שהילד אינו חייב במצוות. ילדים הם באמת אנוכיים יותר, אימפולסיביים יותר, ופשוט... ילדותיים יותר. זאת המציאות: כדי להיות מסוגלים לשלוט ביצרים שלנו, אנחנו מוכרחים לגדול ולהתגבר.

תקופה מסוימת הפריע לי המסר הכפול הזה. תחליטו: אנחנו נולדים טובים ואז הולכים ומתקלקלים, או שיצר לב האדם רע מנעוריו ואז הוא מקבל כוחות להתגבר?

היה זה בעלי (הרב אריה לייב קפלן) זכרונו לברכה שסייע לי ליישב את הסתירה. לילד יש נשמה טהורה, היא טהורה כי עדיין לא השתמשו בה. היא לא באה במגע עם האישיות שלו. היא קיימת בתוכו במצב גולמי, כמו כל שאר התכונות שלו.

יש ילד בעל אופי נדיב, ויש ילד עם נטייה לקמצנות. יש ילד ישר מטבעו, ויש ילד שאוהב לרצות אחרים. יש ילד שתלטן ויש ילד מובל, ילד שבולע את הממתק בן-רגע וילד שמעדיף לשמור למחר. אבל אין באמת ילד עם "מוח שליט על הלב". "לב" הוא מכלול תכונות האופי של הילד. "מוח" הוא הנשמה כשהיא מתחילה לפעול באופן פנימי ולהנהיג את האישיות של האדם.

שנה אחת, בבוקר שלמחרת יום הכיפורים, הערתי את אחד מילדיי. "בוקר נפלא. אתה יודע? היום אין לך עבירות. ביום הכיפורים ה' סלח ומחק את הכל". הוא הביט בי כלא מאמין, ופתאום אמר: "אז מהיום אני אף פעם לא אעשה עוד עבירות!".

אותנו זה מצחיק. מי באמת מאמין אחרי יום הכיפורים שמהיום והלאה דברים הולכים להשתנות? אנחנו, בעלי הניסיון המר, הרבה יותר ציניים. אבל, כמה שהצהרה של הילד היתה מתוקה ומקסימה, היא לא היתה מחוברת למציאות. והתפקיד שלנו הוא לחבר את הנשמה למציאות.

יכולתי לעשות את הטעות שאימהות עושות לפעמים, ובהתמודדות הבאה עם הילד לשלוף מולו את ה'נשק' המנצח: "הבטחת שיותר לא תעשה עבירות, לא?" אבל לא, אסור לעשות את זה. מה אתן רוצות מהילד? הנשמה הטהורה שלו דיברה, אבל הוא עוד לא יודע להשתמש בזה. הוא עוד לא יכול להפוך את הרצון הטבעי הזה של הנשמה לכוח שמניע תהליכים נפשיים פנימיים במוח ובלב, ומשם אל ההתנהגות בפועל.

כשהנשמה עוברת דרך המסנת של השכל היא כבר לא מופיעה בטהרה. המגע עם שאר חלקי האישיות מעמעם את אורה, אבל בה'בעת הוא הופך אותה לראשונה לשימושית בעבורנו. לכן טוב להתפעם מהטהרה של הנשמה בילדות, וביחד עם זה להבין את חשיבות התבונה והדעת שמופיעים בבגרות ומאפשרים לנו לנצל כראוי את הכוחות הגלומים בה. הקטן ילמד מן הגדול, והגדול מן הקטן. ההורה מהילד והילד מההורה. והשיב לב אבות על בנים, ולב בנים על אבותם.

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

פתיתי מחשבות

בבוקר יום חמישי החלו פתיתי שלג להיערם בחצרי הירושלמית הקטנה. תגובתי הטבעית הייתה שמחה בלתי מוסכרת. אין דבר יותר מדליק משלג! בצהרי היום תלמידים מהישיבה הסמוכה החלו לעשות בובת שלג עם אף של גזר ופה מפלח תפוח אדום. ירדתי לגן סאקר הסמוך וראיתי רבים שהגיעו להשתעשע ביום השלג.

אבל השלג בשנת תשע"ד לא היה כל כך משעשע. הוא נמשך לתוך הלילה וגרם לאלפים להיתקע במכוניותיהם במבואות ירושלים, השבית את החשמל בבתים רבים, והקפיץ את כל מערכות החירום והחסד.

ביום שישי, שבו חל צום עשרה בטבת, חשתי את המצור הקדמוני. גם בשבת היינו כמעט נצורים. דשדשתי בקושי לבית הכנסת כשאני מהרהר: העולם זקוק לגשם ולא לשלג. לכאורה השלג מיותר לחלוטין. מה סודו? מה הוא מבטא?

קסמו המכשף של השלג, שיש בו הר מועולמות אחרים, לא הרפה ממני במשך כל השבת.

ביום ראשון השלג פסק לרדת, אבל שכבה גבוהה עדיין נותרה ברחובות, פרט לנתיבים הצרים שסללו מפלסי הכבישים. ברדיו התווכחו אם היה מחדל או לא. הייתי חייב ללכת לסידורים דחופים של העולם הזה. יצאתי לדרכי כאשר אני נזהר שלא להחליק וחותם בכל צעד מדוד את עקבותי בעליי.

הלכתי לבנק, לדואר, לסופרמרקט ולחנות לכלים חד פעמיים, כשאני מהרהר בפגישת עבודה דחופה שנדחתה בשל שבידת הרכבת הקלה. ירדתי ברחוב הצר לעבר ביתי, כאשר ראשי ורובי שקועים בטרדות העולם הזה שאין להן קץ.

לפתע חשתי מהלומה עזה בקודקודי. הזדעזעתי כאילו הגיע קצי. צחוקם של נערים נמלטים הדהד מבעד לחומת הישיבה הסמוכה.

הם הטיחו בראשי כדור שלג ענקי בגודל ראש אדם שהתבקע לרסיסים קטנים. כל מחשבותיי התבקעו אף הן. קפאתי על מקומי וניסיתי לחשוב איזו תובנה אוכל להפיק מהאירוע הלא משעשע במיוחד.

ממעלה הרחוב הבטתי אל מרבדי הלבן שכיסו את עיר הקודש. גאוותי שהתנפצה לרגע סללה את הדרך לחוש את סודו של השלג.

השלג - הלוכך העליון - הוא בסוד העולם הבא. יש בו מוות וחידולן וגייהנום של כפור, ומאידך שעשועים נפלאים המאפילים על כל ענייני העולם הזה. העולם הבא מכסה את כל פרטי העולם הזה בסדין לבן של נצח, בתכריך מתים של קרח נורא. העולם הבא יכול לחזור לעולמנו בפתיתים משעשעים, אבל כאשר הוא ממלאו לאורך ימים, הוא תוקע את כל מהלך החיים.

התנערתי מטרדותיי החולפות, השתחררתי מהרצינות שבה תפסתי לפני רגע קט את חיי. כאילו אמרו לי: תחיה את חייך החולפים, אבל אל תשכח לרגע את הנצח, את הלוכך העליון, את הדבר האמיתי.

ניערתי את פתיתי השלג שנחו על מעילי, הדפתי את שער ביתי הלבן, ונכנסתי אל ביתי החם.

בימים הבאים השלג נמס והפך לקרח והקרח למים, והמים לחלול למעבה האדמה. ובטרם אחזור לשגרת הימים, הנצחתי במילים את פתיתי השלג שהיו ואינם.

ומה יקרה אם תיכשל?

אורי צוקר, רכז חברתי בישיבת 'פרי הארץ'

"נו? התקשרת?"

- "לא".

"למה לא? כל כך מתאים לך לעבוד שם".

- "לא יודע, בטח יש להם מלא פניות, הם לא צריכים גם את הפנייה שלי. בסוף הם היו אומרים לי 'לא' והייתי כל כך מתאכזב, שזה כבר לא היה שווה את זה".

מוכר, לא? הפחד הלא נגמר מאכזבות. אנחנו כבר לא מתאכזבים, גיבורים שכמונו, אנחנו פשוט מפסיקים לנסות. השיטה הברוקה לחסוך כישלונות, לא לעשות כלום. תענוג.

כמה היינו יכולים לגדול, לפרוח, להתנסות, להתקדם, אם רק היינו מוכנים לנסות. כמה הזדמנויות הצלחנו לשמוט מהידיים, רק מהפחד שבטח זה לא ילך. כמה רצונות, שאיפות, חלומות נשארנו גנוזים, רק כי היה ברור לנו מראש שאין לנו סיכוי, שבטוח לא נצליח. וכמה פעמים נשארנו עם תחושת ההחמצה החמצמצה הזאת על הלשון, כי ידענו שבאמת היינו יכולים לפחות לנסות, ובחרנו שלא. שלא היה לנו ספק שאנחנו אלה שדפקנו את עצמנו, פשוט לא השארנו לאף אחד אחר את הציאנס לעשות את זה.

•••

אם להיות הגונים, אנחנו לא באמת מפסיקים לגמרי לנסות ולעשות, אנחנו בהחלט מוכנים מדי פעם. ומה? אז נגמר לנו הפחד מהכישלון? הצחקתם אותי. אנחנו מחזיקים כל כך חזק, לחוצים שלא יקרה שום דבר. כאילו שזה בשליטה שלנו.

חסרות דוגמאות? אנחנו מתכננים למשחק כמה שבועות, ולא מפסיקים להיות לחוצים שלא ירד גשם שיהרוס לנו את התכניות. או שחודש מראש אנחנו מתכננים את פגישת העבודה הסופר-חשובה עם הבוס, ונעלבים באופן אישי שאשתו ילדה בדיוק על הפגישה. אנחנו גם שונאים את נהג האוטובוס שהעז להיתקע באמצע הכביש בדרך לטיול השנתי, על חשבון המסלול המטורף שבנינו עליו, ועוד עושה פרצוף מסכן. בקיצור, אסור להרוס לנו תכניות, הכל צריך לקרות ממש כמו שרצינו.

סיכום ביניים. אנחנו לא מפסיקים לאבד הזדמנויות, רק כי אנחנו לא מוכנים לראות אפילו את הזנב של הכישלון מתקרב. ואם אנחנו כבר עושים, זה צריך להיות מושלם. אחרת נפסיק לנסות.

•••

אפשר לשאול שאלה אישית? מתי בדקנו לאחרונה מה שלום הקשר שלנו עם ה' יתברך? איך הצלחנו

להוציא אותו מהמשוואה עוד לפני שהתחלנו? נכון, זה לא קל להוריד את האגו לאפס, להכיר בחולשות הכי עמוקות שלנו, להיזכר שאנחנו בסך הכל ברואים בעולמו של ה' יתברך. וזה באמת מתסכל, שלצער הלב, אנחנו לא מסוגלים לשלוט על המציאות או על אנשים אחרים, ובטח לא על ה' יתברך. בקושי על עצמנו אנחנו מצליחים לשלוט, במקרה הטוב. אבל מי שחיפש חיים קלים, הגיע לעולם הלא נכון.

קצוב בעולם הזה, שנעשה את הכי טוב שאנחנו יכולים. מצד שני, ממש אין לנו את הקרדיט לדרוש הצלחות, כאן נדרש להרים עיניים למעלה, להיזכר שמישהו אחר מנהל את העסק.

"לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להבטל ממנה".

בית החיים שלובים
מרכז להסתגלות אישית ורגשית

יש אלוקות שניראית ונגלית בעיני הלב...

בסוד הייחוד

מסע לזוגות | כז' - ל' ניסן תשע"ט | 1-5/5/2019

מסע אחר לזוגות | כז' - ל' ניסן תשע"ט | 1-5/5/2019

מתרגשים להזמין אתכם למסע בקבוצה קטנה לזוגות בלבד, המשלב לימוד ותרגול זוגי מעמיק, השראה ועונג - בגשמיות וברוחניות

המסע כולל:

- לימוד ותירגול זוגי משני חיים
- טיסות והסעות
- אירוח מפנק וארוחות
- אפשרות פריסה לתשלומים
- מספר המקומות מוגבל

יטבה ויהונתן שומר - בוגריות למעלה מ-20 שנה, הורים לחמשת המופלאים. עוסקים ביעוץ זוגי ומיני, טיפול רגשי הוליסטי ויעוץ משפחתי. כמקור השראה לומדים ומתרגלים תבונות (מדיטציה) ועבודת נפש בדרך הקבלה והחסידות.

מה בתוכנית?

- יום ד' - אומן**
התבוננות זוגית, תפילה על ציונו של רבי נחמן
- יום ה' - ברסלב**
חברותא זוגית בציונו של רבי נתן מנעמירוב ותרגול זוגי על נהר הבוג
- יום ו' - מעז'יבוז'**
לימוד זוגי, מדיטציה בציון וטיול למעיין הבעש"ט, מדיטציה וקבלת שבת, סעודת שבת ותרגול
- שבת - מעז'יבוז'**
לימוד ומדיטציה, מדיטציה פנים אל פנים בזוג
- יום א' - ברדיצ'ב**
ציונו של רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, המשכת השפע וברכת הזוגיות על הבית והילדים

נמרו מקומות אחרונות. בבטיחו את מקומכם. בתקלוב:

KELIMSHLOOVIM.CO.IL 054-4820636/7

לְפָרוֹם עַיִן צֶפֶת

המקרה שהתרוקן שעות ספורות לפני ליל הסדר > האומץ לקבל ילד חילוני לתלמוד תורה חרדי > סדר יום שהתחיל באחת בלילה וטיפול בבעיות הציבור מתוך 'ישוב הדעת' אין סופי > סיפורים קטנים וגדולים על דמותו של הרב אלעזר מרדכי קעניג זצ"ל, לרגל השלושים להסתלקותו

עודד לוי

צילום התמונות באדיבות עיתון משפחה

מה משמעותה של התקשרות לצדיק?

מתשובותיו של הרב קעניג בשאלות השבוע של קרוב אליך (גליון מס' 89)

התקשרות לצדיק פירושה לאהוב את הצדיק, להעריך אותו. אך מיהו בכלל הצדיק? "אם דומה הרב למלאך ה' צבאות או תורה יבקשו מפיהו". קשה לדעת מיהו אותו מלאך ה'. בספר הזוהר כתוב על הפסוק "הנה ברכו את ה' גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו" – ש'מלאכיו' הם אותם גיבורי כח, אלה שמתגברין על יצרם, הם שדומים למלאך ממש.

אנו משתדלים לקיים תורה ומצוות, מנסים להתגבר על היצר – לעתים זה מצליח ולעתים לא. אך אותו צדיק יסוד עולם וזכה מנעוריו להתנהל באופן ראוי, ללא תאוות ויצרים שמפריעים לו. כשאנו מבינים שהצדיק הזה נמצא בדרגת "גיבורי כח" אשר דומה למלאך ה' צבאות, אזי "תורה יבקשו מפיהו". הוא מנחיל לנו את התורה בשלמותה. אנו איננו יודעים איך לעבוד את השם באמת, לכן אנו צריכים להאמין במצוות. אך הצדיקים יודעים להשיג את סוד התורה והמצוות, הם אינם צריכים רק להאמין בהן.

כשאנו מעריכים את הצדיק באמת איננו אומרים: הוא מניח תפילין וגם אני, הוא שומר שבת וגם אני. לא! המצוות שלו נעשות בשלמות, עם כל הכוונות וההידורים, משום שהוא יודע את פרטי התורה כולה. אמנם, אף אנו רוצים לזכות למדרגה כזו, אך גם אם איננו יכולים להגיע לכך, אנו לפחות חפצים בחיבור איתו.

צריך להכיר בכך שאף שאיננו שלמים, אנו יכולים להתקשר לצדיק, שהוא בו זמנית גם אדם דומה למלאך ה' צבאות. ועל ידי זה נזכה גם אנו לקבל את השלמות שלנו.

לפני פחות מחודש הלך לעולמו אחד מגדולי חסידות ברסלב בדור האחרון, הרב אלעזר מרדכי קעניג, שהיה רב קהילת 'נחל נובע מקור חכמה', הלא היא קהילת ברסלב בצפת. מדובר בדמות מיוחדת במינה. גמילות חסדים, אמונה, חיבור לכל יהודי יחד עם דבקות גדולה, מנהיגות נחושה ועם זאת קשובה ונטולת יומרנות, כל אלה היו מנת חלקו של הרב קעניג, או בלשון העם – ר' ל'עזר.

לא רבים יודעים, אבל עד לפני כמה עשורים, העיר צפת, שכל כך מזוהה אצלנו עם ציבור שומר תורה ומצוות, הייתה שונה מאוד. אחד הגורמים המרכזיים לשינוי בצפת היה אביו של הרב קעניג, הרב גדליהו אהרן זצ"ל. הרב גדליהו, אחד מהמפיצים הגדולים של תורת ברסלב בארץ ישראל (ומהראשונים שהעביר שיעורים בתורתה בעברית), תלמידו של הרב אברהם שטרנהרץ – נינו של רבי נתן מברסלב, התחיל לפני עשרות שנים במיזם שאפתני של ייסוד קהילת ברסלב בעיר צפת, אך במהלך מסע גיוס התרומות נפטר בפתאומיות. בנו הרב אלעזר גדל בירושלים ולמד בישיבת 'עץ חיים', לאחר מכן בישיבת ברסלב בבני ברק ואז בישיבת מיר. הוא הצטרף אל המיזם של

פעם תפס את מיטתו אדם מעורער בנפשו, והרב קעניג לא רק שלא העיר אותו אלא גם בבוקר הכין לו ארוחה ובירכו לשלום בסבר פנים יפות.

כידוע, חסידות ברסלב עצמה היא חריגה בנוף החסידי, ונוסף על כך בתוכה רבגונית מאוד, ולכן הרב קעניג היה מחזה נדיר של רב שהיה מקובל על כלל קהילת ברסלב ואף על כלל הציבור החרדי. נראה שלא לחינם זכה בכבוד שכזה, מדובר במעין קיום של הפתגם "הבורח מן הכבוד – הכבוד רודף אחריו". ללא רכב שרד וללא פמליה, היה

אביו עוד בחייו ושהה בצפת שנה שלמה, אך לבסוף חזר לבני ברק. מיד עם תום השלושים לאביו חזר ר' אלעזר לצפת, והפעם – לתמיד. קרוב לארבעים שנה, משנת תש"מ, הנהיג את הקהילה, כשהוא מותיר אחריו קהילה של כארבע מאות משפחות, בית מדרש מפואר ומוסדות חינוך ענפים.

מסתובב כאחד האדם בסמטאות צפת ומותיר רושם עז על כל הסובבים אותו. הנהגתו נודעה במתינותה ובאורך הרוח שלה. ילדיו מספרים על בית שהיה פתוח לרווחה לכלל ישראל, דתיים וחילוניים כאחד, תלמידי חכמים ומחפשי רוחניות. פשטות ופתיחות כלפי כל יהודי ליוו אותו כל העת. בנו, הרב יוסף, מעיד פעם 'תפס' את מיטתו אדם מעורער בנפשו, והרב קעניג לא רק שלא העיר אותו אלא גם בבוקר הכין לו ארוחה ובירכו לשלום בסבר פנים יפות. סיפור נוסף הוא שפעם, בערב פסח, דפקה אישה בבית משפחת הרב וכשנפתחה הדלת הודיעה לרב בפשטות שאין לה כלום לחג, והרב, מבלי למצמץ, החל לרוקן את המקרר מכל הטוב שהיה שמור לחג. סיפור שלישי הוא על אחד מראשי העיר של צפת שאמר: "פעם חשבתי שהרב קעניג הוא רב של חסידי ברסלב. אבל אז התחלתי לעלות לבית הרב, והנה אני רואה את כל סוגי האנשים בצפת, כולל אנשים שלא יודעים להגות את המילה 'ברסלב'. את כולם אני מוצא אצלו".

עם בלוני חמצן במטוס

הפתיחות והאהבה לכל יהודי התבטאו גם בהנהגתו המרשימה של הרב קעניג. רבים מבני קהילת ברסלב הם חוזרים בתשובה, ושילובם בציבור החרדי הוא נושא מורכב וכאוב. עוד כשהתחילו ההתקבצויות הרגשונות באומן בראש השנה דגל הרב במניין שונה לכל עדה מבני הקהילה, ותמך בכך שכל אחד יישאר עם מנהג אבותיו, באומרו: "צריך לקרב אותם להשם יתברך, לא למה שאנחנו מבינים שזו 'ידידישקייט' טובה עבורם". בהמשך לתפיסה הזו, ובניגוד לזרמים אחרים בציבור החרדי, בקהילתו הרב כלל לא ייחד מוסדות לבעלי תשובה,

האם יש יעד לעבודת ה'?

גליון מס' 82

מצד אחד השאיפה צריכה להיות הכי גבוהה שאפשר, ומצד שני – האדם צריך להכיר במציאות. לכן רבנו דרש מכל יהודי שילך לשדה ויתבודד שם כל יום במשך שעה, ובשעה הזו יצעק לה': "בורא עולם! העולם הוא עולם עובר; אני יכול לעבור את כל החיים ולא להגיע למה שרוצים ממני בשמיים. הזמן מתקדם, ובסוף צריך לתת דין וחשבון. למישהו עשוי להיות כל הוזהב וכל הכסף שבנמצא, אך אל התכלית הוא לא הגיע, ואולי אף לא קרוב אליה כלל. עזור לי להגיע אל התכלית שלי!".

כשאדם מתפלל ומתבודד בכל יום, ה' מזכה אותו להתעלות. לכל אחד יש תפקיד משלו, ואחד הדברים החשובים ביותר הוא לשמוח בכל נקודה טובה שיש בנו, לשמוח על כך שאנו מקושרים לבורא עולם. אם אדם הגיע לתפילה, שמע קדושה, ברכו, קדיש – זו כבר סיבה לשמחה גדולה. צריך לייקר את הרגעים הללו, לא כל אחד זוכה לזה! "אשרינו מה טוב חלקנו".

בסופו של דבר, צריך לזכור שהשלמות האמיתית היא אצל הצדיק. ההתקשרות אליו מראה את גודל האמונה שלנו, ואיך היינו רוצים להיות באמת. האמונה בצדיק יסוד עולם, שמחזיק את העולם כולו על כתפיו, כמו שהעיר רבי שמעון בר יוחאי על עצמו, מלמדת מה חשוב לנו באמת. ובעזרת ה' אם נתפלל ונלמד את ספרי הצדיק, נתקשר אליו באמת, ונזכה למלא את התפקיד שלנו בעולם.

האם ההתרכזות בהפצת יהדות אינה פוגעת בלימוד התורה?

גליון מס' 32

השאלה היא גדולה, אבל אין לה תשובה אחת ואין בה כללים. כדרך העולם, כשמשיעיים - מתרוקנים מאוד. ובפרט כשמערכים באנשים שרחוקים מתורה ומצוות, הצד השלילי שקיים בהם עלול להזיק לאדם. הפתרון לכך הוא שצריך ללמוד הרבה תורה, להתבודד, להתפלל ולהישמר שהרע לא יזיק לנו.

באמת, אין דבר שמעייף כמו עבודת הקירוב וההפצה, אולם אם הדבר נעשה לשם שמים, האדם מקבל כוחות חדשים ורעננים עד שהוא יכול להרוויח על ידי ההפצה התחדשות רבה.

אין דבר גדול מזה שאדם ישפיע על אחרים. כתוב בזהר הקדוש שלו היה אדם יודע איזו נחת רוח מגיעה לקדוש ברוך הוא מכך שמקריבים את בניו אליו יתברך, הוא היה רודף אחרי זה כמו שרודפים אחרי החיים בעצמם.

ובכל זאת, צריך לדאוג שפעולת ההשפעה לא תפגע בנו, כי אי אפשר להשפיע אם האדם לא מתמלא בעצמו בתורה ויראת שמים. זו מלחמה גדולה, ומי שרוצה להשפיע צריך לשבת וללמוד בכל יום תורה, ספרי מוסר וחסידות כמה שעות.

דבר. הרב אריאל לוי, תושב חברון, כתב על ביקוריו של הרב בעיר האבות ועל דאגתו ליישוב ארץ ישראל: "על אף שהיה גר בצפת, היה חשוב לו מאד לפקוד את קברי האבות, ולהגיע לשפוך שיח לפני אבינו שבשמיים במערת המכפלה. כשהלכנו איתו ברחובות חברון, הביע התפעלות מחידוש הישוב היהודי בחברון ואמר: 'מגוריים כאן בחברון זו עשייה גדולה למען ארץ ישראל'".

תדעו שזה יכול לקרות

נוסף על כל אלה, אמונה עזה הייתה מנת חלקו של הרב קעניג - אמונה בה, בצדיקים ובכל אחד ואחד מישראל. זה המשפט בו בחר לפתוח את צוואתו: "אנחנו מאמינים בה' יתברך ובצדיקים, 'צוואה' בגימטריה 'אמונה'". בחלק אחר של הצוואה כתב שהוא מבקש שכל הקהל יאמרו בפה מלא שהם מוחלים לו מחילה גמורה אם הוא פגע במישהו - "כי בהכל כוונתי הייתה לשמים". הסיפורים הרבים מלמדים אותנו שלא מדובר באמונה מן השפה ולחוץ. בנו הרב יוסף מספר לנו שכמנהיג הקהילה היה אחד מתפקידיו להוות כתובת לשאלות מסובכות הצצות בענייני מוסדות החינוך. פעם אחת פנתה משפחה בבקשה לקבל את בנה אל ה'חדר', אולם התברר שמדובר במשפחה מסורתית שאינה שומרת מצוות, ועל כן נענתה בשלילה. אולם האב הפציר בראשי המוסד לקבל את הילד, ואלה פנו אל הרב קעניג בשאלה. לאחר שחקר הרב את העניין ענה בבחישה "אם הילד הוא טוב, הוא ירים את כל הבית, כל שבוע יחזור עם פרשת השבוע. תקבלו אותו ל'חדר'". ואכן

אלא שילב אותם בתוך המוסדות הקיימים. דוגמה נוספה לפתיחותו משמיע בנו הרב יוסף: "יהודי אחר סיפר לנו על קרובת משפחתו שזכתה לחזור בתשובה ובעלה נותר בחילוניותו. היהודייה הזו באה לאבי ושאלה מה לעשות, האם להיפרד הימנו. אבא שאל: 'הוא שומר שבת?' היא השיבה בשלילה. אבא הוסיף לשאול: 'קידוש הוא עושה?' והיא אמרה: 'קידוש הוא עושה, אבל מיד לאחר כך הוא פונה לענייני החולין שלו'. ואבא הגיב: 'תגידי לו שאם הוא עושה קידוש - הוא צדיק גדול'. היא חזרה לבעלה ואמרה: 'הרב קעניג אמר שאתה צדיק גדול'. הדבר הזה נכנס לליבו, הוא כל כך התרגש, עד שחזר בתשובה שלמה. בעקבותיו - המשפחה כולה חזרה בתשובה שלמה".

אחד מהמאפיינים המזוהים ביותר עם הרב קעניג היה חשיבות הנסיעה לאומן בראש השנה. לפני נפילת מסך הברזל, דבק הרב קעניג בדרכו של רב אביו, הרב שטרנהרץ, שגרסה כי באין אפשרות להגיע לקברו של הצדיק בראש השנה יש לעלות למירון. ברם, כבר בשנה השניה לאחר פתיחת הגבולות הגיע הרב קעניג לאומן, שם התפלל מדי ראש השנה עד לשנתו האחרונה. מדובר היה במסירות נפש של ממש: אפילו בשנת תשס"ה, מיד לאחר שעבר ניתוח בריאותי בארצות הברית, עלה על מטוס לאוקראינה כשבלוני החמצן עוד מחוברים לגופו. יחד עם זאת, ארץ ישראל הייתה יקרה בעיניו מכל

מה הופך ניגון לקדוש?

גליון מס' 34

רבי נחמן מברסלב אומר שכאשר אדם שומע נגינה ממנגן רשע הדבר קשה לו לעבודת הבורא, וכששומע ממנגן כשר והגון אזי טוב לו. בכל ניגון קדוש יש את תשוקת הנפש לה' תשוקה להתעלות מהתאוות והמידות של העולם הגשמי. לניגון יש כוח, וכשאדם מנגן נגינה של אדם לא כשר, נכנסת בו כל התשוקה הגשמית ואפילו כפירה. לכן חשוב לא להיות במעגל של ניגונים אלא שאינם ראויים.

רבנו מבאר שהרשעים מנגנים ניגונים של יללה ועצבות ובני אדם נמשכים מאוד לניגונים הללו. הגמרא אומרת שהדבר שגרם ל"אחר" לצאת מהקדושה הוא שזמר יווני לא פסק מפיו. לעומת זאת, נגינה בקדושה היא דבר גדול מאוד. "אז ישיר" מכאן לתחיית המתים מן התורה". משה רבנו שר עם אור, מהניגון שיהיה לעתיד לבוא וחו"ל אומרים שמי שאומר את שירת הים, מוחלים לו על כל עוונותיו. בשבת נשלם האור. בתורה כתוב פעם "מאורות" בכתיב מלא ופעם בכתיב חסר (מארות) - הדבר מצביע על אור שיש בו חסרון. כוח השבת הוא אור שמשלים את הכל. לעתיד לבוא יישמע ניגון של שבת - וזה יהיה השכר לעולם הבא.

מפגש

לימוד שנוגע

תוכנית להנשרות מנחים ומנחות לקבוצות לימוד

**אם מעניין אותך לברר עם צעירים את עולם הזהות
היהודית ישראלית,
מזמינים אותך ללימוד מעמיק בסוגיות העוסקות
במרחב הזהות היהודית ישראלית**

ולהצטייד בכלי הנחיה שיאפשרו לך
להנחות מעגלי לימוד באופן חי ונוגע

למתאימים תנתן אפשרות להשמה במגוון תוכניות ופרוייקטים

12
מפגשים

ימי רביעי
18:00-21:30

תל אביב
(מרחק הליכה מהרכבת)

פתיחה
כד שבט 30/1

עלות
480 ש"ח

לפרטים ותיאום ראיון קבלה:

הרב אורי אלדר 054-9006331

מקומות אחרונים!

'הוא שומר שבת?' היא השיבה בשלילה. אבא הוסיף לשאול: 'קידוש הוא עושה?' והיא אמרה: 'קידוש הוא עושה, אבל מיד לאחר כך הוא פונה לענייני החולין שלו'. ואבא הגיב: 'תגידי לו שאם הוא עושה קידוש - הוא צדיק גדול'

הילד התקבל, ויחד עם פרשת השבוע הפך את הבית מקצה לקצה. ילדיו של הרב מספרים שהיה נוהג לומר שמי שטוען לפגם ביהודי, טוען בעצם שהתפילין של הקב"ה פסולות, שכן כידוע באלה כתוב "מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ".

מאז הניתוח שעבר בארצות הברית לפני כ-14 שנה, בריאותו לא הייתה כבימים עברו, אולם עובדה זו לא הנמיכה את רוחו אלא להפך, הוא המשיך להנהיג את הקהילה ביתר מרץ בגשמיות וברוחניות. היה זה שילוב מיוחד של איש מעשה וחסיד: את סדר היום שלו היה פותח באחת בלילה, אז החל את הכנותיו לתפילת הנץ, אולם היה נוהג לומר על עצמו: "לא איש דברים אנוכי; אדם צריך להיות איש של מעשים", ואכן במהלך שנותיו האחרונות זכה לפתח ולהרחיב עוד את מוסדותיו.

הוא פתח בית ספר לבנות, מוסד לחינוך מיוחד ודברים רבים נוספים. המתניות והרגישות שליוו אותו כל חייו ליוו אותו גם לקראת מותו. בנו הרב יצחק מספר: "שבועיים לפני פטירתו, במוצאי שבת לאחר ההבדלה, כנראה באווירה של 'י אבדה נפש' - אבי אמר לנו כי הוא מבקש שאת הטהרה לאחר הפטירה יעשו לו בביתו, ושלא נצטער יותר מדי. שאלנו אותו: 'אבא, למה אתה מדבר על זה?', ואבא השיב: 'כאשר אבי נפטר - היה זה בפתאומיות, והדבר גרם להלם כבד. אני רוצה שאצלי יהיו מוכנים כולם ולא יישברו יותר מדי. אני לא אומר שאני עכשיו הולך מכס - אבל תדעו שזה יכול לקרות. תדעו את זה'.

שבוע לפני הליכתו מן העולם ביקש לרדת אל בית העלמין של צפת ולבחור לו חלקת קבר, אותה קנה בכסף מלא בסמוך לקברו של רב העיר צפת, הרב לוי ביסטריצקי ע"ה. ביום ראשון, כ"ג טבת, החזיר הרב קעניג את נשמתו לבוראו, והוא בן שבעים ושלוש. לנו הקוראים נותר רק להתרשם וללמוד מהדמות המפעימה הזו, שחלקה כבוד ואהבה לכל יהודי, ובחירה לראות בו את הנשמה פנימה.

תודה לאריה ארליך ולעיתון משפחה על עזרתם בהכנת הכתבה

עיתון משפחה

בית ספר לענווה

סיפורים קטנים וגדולים על דמותו של הרב אלישע
וישליצקי זצ"ל, לרגל השלושים להסתלקותו

עודד לוי

קבוע ללימוד". כעבור שבועיים, בשיחת בוקר שגרתית שלנו, אמרתי לו: "אני מוכן ללמוד, אבל לא מתחייב על קביעות". "בשמחה", הוא אמר לי. והתחלנו, יום שלישי, בשעה 17:15 בבית וגן, עולת ראי"ה, אלישע ואני.

והוא ידע מה לבחור, הנושא שהכי התקשיתי בו - התפילה. והתמכרתי. לא לעולת ראי"ה, אלא לאיך שהרב אלישע מלמד עולת ראי"ה. הוא היה מכין דף מקורות לכל שיעור והתייחס לחברותא שלנו באותה הרצינות שהוא בא להעביר שיעור למאות אנשים. החברותא המשיכה במשך ארבע

מנסה להבין לאן פניי מועדות בחיי; מי אני ומה אני. הוא היה מתקשר אליי כל בוקר, לפעמים כמה שיחות באותו בוקר, כדי לוודא שקמתי, לזרוק לי מילה טובה, לשאול אותי איך אני מרגיש, להתעניין בשלומי של אבא.

בוקר אחד, באחת השיחות השגרתיות שלנו, הרב הציע לי: "אולי תסכים להיות חברותא שלי? לא למדתי הרבה זמן עולת ראי"ה, אתה מעוניין?" ואני ברוב טיפשותי ניסיתי לברוח מזה. מה עשה הרב אלישע? הרפה! "אתה צודק", אמר לי, "אם יהיה לך פנאי, אשמח לקבוע איתך זמן

לא מפספסים קביעות

מהפעם הראשונה שפגשתי אותו בגיל חמש עשרה, הוא ביקש ממני רק דבר אחד: "קרא לי אלישע, זה הכי יכבד אותי". מצאתי את עצמי, נער בן חמש עשרה, מבלבל, שרק יצא מהעולם החרדי, במרכז חייו של איש ענק רוח שכוה. ומאז הוא חיבק אותי. גרנו אז אבי ואני תקופה קצרה בקריית משה, והרב אלישע ידע שקשה לי לתפקד, להרים את עצמי. אבי חלה אז, ואני הייתי צריך לתפקד כאחראי בבית, תוך כדי שאני

שנים וחצי. יום שלישי, בשעה הקבועה.

בסוף השמינית עבדתי בקפה רולדין בממילא, בתור אחראי דלפק. ביום שלישי אחד בשעה שש בבוקר אני מקבל טלפון מאחראית המשמרת, שמישהי הבריזה ממשמרת ערב והיא צריכה שאגיע לעבוד בערב. התקשרתי לרב אלישע להתנצל שלא אוכל להגיע, אך הוא לא ענה.

השארתי לו הודעה במשיכון שחייבים אותי בעבודה, ולא אוכל ללמוד איתו היום.

הלכתי לעבודה. בשעה 17:10 קורא לי הבוס שלי, ואומר לי שמישהו מחכה לי בחוץ. יצאתי, והרב אלישע עומד שם עם עולת ראי"ה ודף מקורות. "באתי ללמוד עם החברותא שלי", אמר לבוס שלי, "זה אפשרי?", שאל אותו, "זה קביעות שלנו כמה שנים. אני מוכן לשלם לך על עלות שעת העבודה שלו...". הבוס כל כך התרגש, שאמר: "בשמחה!", לקח לנו שולחן פינתי, והצטרף אלינו ללימוד.

אחרי הלימוד אמרתי "תודה", אך הרב אלישע לא קיבל. "על מה אתה מודה לי? בסך הכול לא רציתי לפספס את החברותא שלי". זה סיפור קטן על מי היה הרב אלישע, ואין לי ספק שלא רק בשבילי, אלא בשביל רבבות יהודים בעם ישראל.

עוז וענווה

צמד המילים "עוז וענווה" היה נר לרגליו של הרב. היה לו עוז באמירת האמת והכוונת הדרך, והוא התנגד להתנשאות מכל סוג שהוא – דתית, מעמדית, מגדרית או עדתית, וברח מכל צל של גאווה. הייתה לו ענווה אמיתית של ביטול עצמי כפשוטו.

לפני כחמש עשרה שנה רצינו להקים בית ספר חדש לגרעין התורני בעירנו, והתכנסנו לדיון. המנחה ביקש שכל אחד יגיד מה הוא מצפה מבית הספר שיוקם. כאשר הגיע תורו של הרב אלישע זצ"ל הוא אמר: "אני רוצה להקים בית ספר לענווה". לשאלה מי יתקבל לבית הספר ענה הרב: "כל מי שרוצה ללמוד תורה עם ערכים ומידות מוזמן, לא משנה מה הרקע שלו".

דוגמה נוספת: פעם אחת הרב הגיע לומר דברי תורה ושמע שמישהו כבר אומר דברי תורה. הרב התחבא מאחורי הדלת. כאשר ראיתי אותו וביקשתי ממנו להיכנס הוא סירב ואמר: "אני לא רוצה להפריע לרב שדורש", ורק אחרי ששכנעתי אותו שהתחילו להגיד דברי תורה עד להגעת הרב הוא הסכים להיכנס ולדבר.

מסירות נפש

מדי פעם הרב אלישע זצ"ל היה בא למסור שיעור בישיבה בגבעת אולגה (חדרה) בשעות הערב. באחד מהשיעורים הייתי נוכח, ובאותו ערב היה 'שבע ברכות' לכן של הרב. שאלנו: "למה הרב לא בשבע ברכות?" והרב סיפר לנו את הסיפור הבא:

בשנים הראשונות לנישואין, לא היו לרב ולאשתו ילדים. רב אחד אמר להם שכנראה ה' לא רוצה שיהיו להם ילדים, בשביל שימסרו את הנפש על עם ישראל. "אם יהיו לכם ילדים, אז תקשה עליכם ההתמסרות" (אלו בערך היו המילים שלו). לרב ולאשתו היה בקשה בלי ילדים, והם פנו לה' וביקשו ממנו ואמרו שיתן להם ילדים, ואף על פי כן זה לא יפגע

במסירות הנפש שלהם בשביל עם ישראל. וכך היה. נולדו להם ילדים, והרב כיתת את רגליו ברחבי הארץ למסור שיעורים. "וכדי לקיים את ההבטחה שהבטחנו, אני כאן היום מוסר שיעור". כשהרב אמר את המשפט האחרון הוא אמר את זה בפשטות, כדבר המוכן מאליו. לאחר השיעור רקדנו לכבוד השמחה.

"לוודא שהפעם לא יפספסו את הרב.."

פעם אחת כשהגעתי לכולל בקרית גת, ראיתי מישהו מהכולל מחכה לי בחוץ ולא עושה כלום. שאלתי אותו מדוע הוא לא לומד בתוך בית המדרש, והוא הסביר שהרב היה מגיע מדי פעם להעביר שיעור, ובפעם האחרונה שהרב היה אמור להגיע – השיעור לא התקיים, חיכו לרב והוא לא הגיע. אחרי זמן מה התקשרו אליו לשאול מדוע הוא

ישיבה נוספת. הרב אלישע, שליווה את הגרעין באשקלון לאורך השנים, הוזמן גם הוא. לאחר ששמע את חברי הגרעין, אמר להם: "אתם יכולים להקים עוד תלמוד תורה כמו שיש בעשרות מקומות בארץ. אז יהיה תלמוד תורה נוסף, גם באשקלון. אבל יש לכם גם אפשרות אחרת – לאמץ בית ספר יסודי דתי שכבר קיים בעיר וצריך חיזוק, להיכנס לתוכו, וליצור בתוכו את המסגרת התורנית שאתם מבקשים. כך תוכלו להיות תלמוד תורה שגם משפיע על אוכלוסיות נוספות". הדברים של הרב וישליצקי חוללו סערה בדיון. עליזה סופר הקשתה על הרב: "אתה שולח אותנו לתוך בית ספר קיים ושוכח שהילדים שלנו לא מגיעים ממסגרות תורניות חזקות כמו שיש בירושלים. הם עלולים להיות מושפעים". הרב אלישע חיך ואמר לה: "אני מבטיח לך שלך יהיה קל יותר לחנך את ילדיך מאשר להורים בירושלים".

הרב אלישע יושב לידי ולמד מתוך גמרא קטנה עד שהמקהלה התחילה לשיר "תפילה לעני", באותו רגע האיש שישב לידי פשוט פרץ בבכי

מי במרכז?

הרב פעם אמר למישהו שיש משהו בהזמנה לחתונה שצריך לשנות – הוא לא מבין למה בהזמנות השם של הזוג מופיע בכתב גדול, ההורים בכתב יותר קטן והסבים והסבתות בכתב עוד יותר קטן. הרי צריך לכתוב את הזוג בקטן כי הם רק בתחילת הדרך, את ההורים בגדול ואת הסבים והסבתות ביותר גדול. כך גם בימי ההולדת שלו היה הרב הולך להורים שלו להביא להם מתנה.

לא הגיע, והרב ענה שהוא דווקא הגיע בשעה היעודה, ראה מהחלון את כולם לומדים יפה בחברותות ולא רצה להפריע, אז הוא פשוט הלך. מסיבה זו הפעם החליטו לחכות לרב בחוץ, כדי לא לפספס אותו.

אחינו כל בית ישראל

הגרעין התורני באשקלון נקלע לסערה. לאיזה בית ספר שולחים את הילדים? הועלה רעיון להקים בית ספר חדש. תלמוד תורה. מה יהיו תנאי הקבלה? על זה היה דיון נוקב. נקבעה

ההפגנה הופסקה

לפני מעל שלושים שנה הגיעו אנשים ממחנה השמאל להפגין מול ישיבת מרכז הרב נגד התבטאות של מרן ראש הישיבה ר' אברום זצ"ל - נדמה לי שזה היה לגבי קריאתו לסירוב פקודה בפינוי ישובים. מספר אברכים ובתוכם הרב אלישע הזמינו את המפגינים לשוחח בחדר השיעורים בספרייה. היינו מספר תלמידים צעירים וסקרנים, וביקשנו להיכנס למפגש המעניין. אני לא זוכר בדיוק את כל מה שנאמר, אבל אני זוכר שמי שהוביל את רוב השיח היה הרב אלישע. לאחר שהם הבהירו על מה הם באו להפגין ומה כואב להם, הרב אלישע דיבר על ההערכה הגדולה שיש לנו לאנשים שאכפת להם מהמתרחש במדינה ושיש לנו מה ללמוד אחד מהשני. הוא הדגיש שדבריו של ראש הישיבה נובעים מאחריות גדולה למדינה ולצבא. בנוסף הוא הבהיר להם שהפגנה כזו פוגעת בכבודו של הרב ובכל תלמידי הישיבה. המפגינים היו מרותקים ונפעמים מהדברים החמים ומהבהירות שלהם הפגישה הסתיימה בלחיצות ידיים ובחיוכים, ומכחינתנו - הצעירים - זה היה לימוד גדול וחשוב. ההפגנה כמוכן הופסקה

המנחה ביקש שכל אחד יגיד מה הוא מצפה מבית הספר שיוקם. כאשר הגיע תורו של הרב אלישע זצ"ל הוא אמר: "אני רוצה להקים בית ספר לענווה".

חולה אהבה

בית הנשיא, ערב לציון אני לא זוכר כמה שנים להתנתקות. אני שם במסגרת תפקידי כמזכיר משכיות שירת הים. כהרגלי התיישבתי באחת השורות האחרונות של הקהל, כשכמוכן מקדימה היה "מזרח" של כל הרבנים והמכובדים. פתאום מישוה עומד לידי ושואל "אני יכול לשבת לידך?" אני מרים את הראש ורואה מולי את הרב אלישע ז"ל. (כמוכן באותו ערב לא הצצתי בפייסבוק ולא שיחקתי בקנדי קראש... אבל לא את זה רציתי לספר). הרב אלישע ז"ל ישב לידי ולמד מתוך גמרא קטנה עד שהמקהלה התחילה לשיר "תפילה לעני", באותו רגע האיש שישב לידי פשוט פרץ בבכי, לא קצת דמעות אלא בכי של ממש.

ישיבת מרכז הרב, שמחת בית השואבה, המעגל הגדול בסוף הערב הארוך ששרים בו שירים שקטים. מאות בחורי ישיבה ובתוכם הרב אלישע ז"ל. התזמורת התחילה לנגן את "השבעתי". מי שלא ראה את הפנים של הרב אלישע והדמעות שזולגו מהעיניים שלו, לא יבין את פשט המילים "כי חולת אהבה אני".

דממה

היינו אצל הרב אלישע בפורים, ושמחנו רבות כדרכו של פורים. כשלבסוף עמדנו ללכת, הרב אלישע עצר אותנו: "רגע!" משהו בקולו גרם לשיכור הגדול ביותר להתפכח. "כשאתם יורדים במדרגות, אתם עוברים ליד ביתם של משפחת כהן שבנס נועם נפל השבוע בידי מחבל ברמאללה. להם אין פורים. כשאתם עוברים שם - בדממה!"

סחב את התיק

כשהייתי בישיבה התיכונית חגגנו שנה אחת את ערב יום ירושלים במכון מאיר. אחד החבר'ה

הגיע עצמאית וירד בתחנה ליד מוסד הרב קוק. ניגש אליו אדם גבוה עם זקן שראה שהוא לא ממש מאופס איפה הוא נמצא, והציע לו עזרה. כשענה לו שהוא מחפש את מכון מאיר, הוא אמר לו שהוא גם הולך לשם. בלי לשאול, הוא לקח מחבר שלי את התיק הכבד שלו ושם אותו על הגב שלו. כשהגיעו למכון מאיר, חבר שלי לקח ממנו בחזרה את התיק, הודה לו ושאל אותו לשמו. הוא ענה לו: "אלישע וישליצקי".

עד חמש בבוקר

לפני כמה שנים היה ויכוח גדול על לימוד תנ"ך במשרד החינוך. יום אחד אני מקבל טלפון מהרב אלישע, הוא אומר "תשמע, מה קורה?" אני אומר לו "תשמע, בלגן, ככה". הוא אומר "תקשיב", אני זוכר את זה עד היום, "אני נפגשתי עם כמה אנשים, ושמעתי הרבה לשון הרע עליך". ככה הוא אמר לי, "ואני לא מקבל לשון הרע על חבר, אני רוצה לבוא כדי שתסביר לי את הדברים". באמת באותו לילה הוא בא, הוא היה צריך לבוא באחת עשרה אבל הוא הגיע באחת, נשארנו פחות או יותר עד חמש בבוקר. אני דיברתי והוא כל הזמן שתק. בסוף הוא קם, חיבק אותי ואמר: "וואלה, ידעתי שזה ככה, אבל הייתי צריך לדעת".

לזכור לומר תודה

הבת של הרב זצ"ל, שלומציון, היתה מורה חונכת שלי כשלמדתי הוראה. באחת השיחות היא סיפרה לי שאביה נוהג להגיד בנסיעותיו תפילת הדרך, ומיד כשמגיע למחוז חפצו הוא אומר "מזמור לתודה". התמלאה בקשתך? הגעת בשלום? זה לא מובן מאליו. תגיד תודה. אני זוכרת את הרושם שזה עשה עליי. ■

בין מספרי הסיפורים: שמעון שורק, שדה אליהו. "דווקא שם" שני סרור, טירת הכרמל, יזהר גויטע, ישיבת אולגה

תורת חיים

שבועות ספורים חלפו מאז שנפטר הרב אלישע זצ"ל, ותלמידיו כבר פועלים להוציא את תורתו לאור. עמותת 'בשביל הנשמה' לקחה על עצמה להוציא לאור לקראת השלושים לפטירת הרב חוברת לימוד יומי לנוער.

מספר משה שטרנברג מהעמותה:

הרב אלישע עיצב בצורה משמעותית את בניין התורה של צוות עמותת 'בשביל הנשמה', ואנו מרגישים שאנו חייבים לו רבות.

בימים שלאחר הפטירה הרגשנו במקביל לתחושות העמוקות שלנו גם צימאון אדיר בציבור להמשיך ללמוד את תורתו (לקצרות וואטסאפ שפתחנו עם סיפורים לזכרו הצטרפו 2500 אנשים בתוך שלושה ימים!).

כמענה לכך, אנחנו עושים בימים אלו מאמצים אדירים להוציא חוברת לימוד יומי לנוער העוסקת בסוגיות יסודיות במשנתו. קווי יסוד שלמדנו ממשנתו ורצינו להפיץ אותם לציבור הרחב.

החוברת תופיע בפורמט המוכר והאהוב של חוברות בשביל הנשמה לנוער - לימוד יומי מחולק ליחידות לימוד קצרות, סיפורים, עיצוב מרהיב ושפה בהירה וזורמת יחד עם עומק בית המדרש ותורתו של הרב אלישע זצ"ל.

להזמנות מרוכזות אפשר לפנות במייל:

B.haneshama@gmail.com

או בטלפון:

052-621-8767 (חג)

יתרו

טרח בערב שבת – מהיכן יאכל בשבת? (עבודה זרה א) אך אף על פי כן, כשבא שבת ורואים ישראל עצמם מרוחקים מקדושת השבת, ועל ידי זה שבים בתשובה מאהבה, מרצונם לבוא לקבל הארת השבת, הנה על זה נאמר שבעלי תשובה מתקנים הכול "בשעתא חדא וברגעא חדא" [=בשעה אחת וברגע אחד]. ועל ידי אותה התשוקה לשבת נגמרים כל המעשים. לכן נאמר וְעִשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתְּךָ, שיש בכוח הדבקות בקדושת השבת להשלים כל חסרון עבודה בחול. [שפת אמת]

השם מדבר דרכך

וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר

כי כל מקרא ומשנה הלכות ואגדות – כולם נאמרו למשה בסיני. והגם שבגמרא הוזכרו שמות תנאים ואמוראים שאמרו הלכה זו, באמת הן הן הדברים, ש"דבר ה' זו הלכה" (שבת קלח) שנאמר למשה מסיני הוא הוא שיצא מפי אותו תנא ואמורא. וכענין "דברי אשר שמתו בפניך" (ישעיהו ט). וכוח זה, שיהיה דבר הלכה היוצאת מפייהם דבר ה' ממש שנאמר למשה מסיני, ניתן לישראל בזמן קבלת התורה בעשרת הדיברות.

ועשרת הדיברות הן כללות כל התורה, שבקבלת עשרת הדיברות מפי הגבורה קיבלו ישראל את הכוח שיהיו כל דברי התורה בבחינת דבר ה' המדבר בפיהם, ויהיו הם רק כעונה אחר האומר, שהוא ענין גילוי אור אין-סוף למטה כמו למעלה בבחינת ביטול ממש. ומזה יתבונן המשכיל ויפול עליו אימה ופחד בעסק התורה, בשומו ללבו כי דבר ה' הוא ממש שנאמר למשה מסיני. וזה שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק "והודעתם לבניך ולבני בניך" וסמוך לו "יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב" (דברים ד) – "מה להלן וביראה וביראת ובוזיע אף כאן באימה ויראה וברתת ובוזיע" (ברכות כב). שלכאורה אינו מובן דמיון זה, שהרי במעמד הר סיני ראו כל העם את הקולות ופנים בפנים דיבר ה', מה שאין כן בעסק התורה של כל אדם כשלומד בפני עצמו. אלא הענין הוא כי גם עסק התורה שבכל אדם ובכל זמן הוא דבר ה' ממש שנאמר למשה מסיני. ועל ידי זה תיפול עליו אימה ויראה כאלו קיבלה היום מהר סיני. [ע"פ רבי שניאור זלמן מליאדי, תורה אור, יתרו טז, ב]

אולי היום זה יקרה

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ

ענין הקדמת וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ למתן תורה הוא ללמד לאדם דעת, לבל יתייאש ח"ו שום איש החפץ בחיים האמיתיים, ורואה בעצמו כי כבר עברו עליו עידן ועידנים ואין נוגה לו להאיר עינו ממחשכים ולהטעימו טעם חיים, ומהקדמה זו ייחלץ חושים לבטוח בה' ולצפות לישועה: ומה יתרו, שלא הייתה הורתו ולידתו בקדושה, זכה להתקרב; קל וחומר איש הישראלי, נצר מטע כרם ה', בוודאי יוסיף אומץ לצפות ולשמוע וללמוד עד עת בוא ישועתו.

וזה שאמר הכתוב: "בחוף לא ילין גר דלתי לארץ אפתח" (איוב לא), כי דלתי שמים פתוחות, וכל איש יש לו לצפות שיבוא היום שיתקבל לאורח. וזהו "אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום" (משלי ח), כי היא עצה לאדם שיהיה שומע ומייחל ומצפה ואל יתייאש חס ושלום, ואל ייפול לבו על מה שעבר עליו מן הזמנים, רק יוסיף לשקוד על דלתי שמים ויהיה שומר ומצפה יום יום, אולי זה היום ירוחם ויתקרב ויאירו עיניו באור החיים. [תורת אמת]

מרוחקים מקדושת השבת?

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעִשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתְּךָ

פירוש רש"י: "כשתבוא שבת היא בעיניך כאלו כל מלאכתך עשויה, שלא תהרהר אחר מלאכה". פירוש, שעל ידי שמניח כל חפציו בעבור שביתת השבת, נעשה ונגמר באמת כָּל מְלַאכְתְּךָ. ופשט הפסוק הוא כי השם יתברך נתן לנו יום השבת למנוחה, שכל העבודות המוטלין על האדם יעשה רק בימי המעשה, ובשבת קודש אין צריך עבודה בשום דבר, אף במלחמת היצר הרע, דכתיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד. ואם היינו מקיימין העבודה כראוי, אזי היה מתקיים בנו יוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לַה' אֱלֹקֵינוּ. ומה שאין מרגישים המנוחה כראוי בשבת הוא מפני חסרון עבודה כראוי בחול, וכמו שכתוב: "מי טרח בערב שבת – יאכל בשבת; מי שלא

מעיינותיך
 בית הוצאה לאור לספרות חסידיית

להשיג ברשתות
 אור החיים, יפה נוף, קה"ת
 וב200 חנויות ברחבי הארץ

להזמנות
 באינטרנט
 היכנסו:
איכה
 ayeka books • judaica

אוצרות הרבי הרי"צ

מאמרי חסידות מעוררי לב ומסע בנופי העולם הקסום של ראשית החסידות

פרץ אינהוון

יחידת הלהב"ה

זאת היחידה המטכ"לית הכי סודית שיש והיא כוללת את כל לוחמי הרוח שבחזית ושבעורף. היחידה הזאת פועלת 24/7. מצטרפים ליחידה עשרות אלפי חיילים בשנה. כל טירון ביחידה הזאת כבר חתום קבע למאה השנים הבאות עליו בעזרת השם לטובה.

היחידה מקבלת בשמחה גם מי שיש לו קב"א (קבוצת איכות) נמוך וגם בעלי קב"א גבוה.

גם מי שיש לו פלאפון חכם וגם מי שיש לו פלאפון תם. ביחידה הזאת עולים דרגות אך ורק לפי צער המאמץ - "לפום צערא אגרא".

רק מי שמוכן לקבל באהבה את "מרירות התרופה" יצליח להתקדם לתפקידי פיקוד ביחידה ולהעביר לחיילים שלו את העזות דקדושה.

בלי ויתור וללא הדחה

מדובר פה רק על עמדה נפשית ורוחנית יציבה - זה תנאי הקבלה היחיד של "היחידה". מהרגע שהתקבלתם ליחידה - אתם צועדים איתנו קדימה עד סוף מסלול, אנחנו לא פולטים אף אחד מהיחידה שלנו! אין ועדות הדחה! אתם לא צריכים לבוא עם שום נתון מיוחד, חוץ מלהיוולד לאם יהודיה או לעבור גיור כהלכה!

מתוך עשרות אלפים שמצטרפים ליחידה בכל שנה, יש כמה אלפים שחותמים ויתור ומדיחים את עצמם מהיחידה בגלל הייאוש וחוסר האמון בעצמם, אבל יש לנו אגף מיוחד ביחידה שעוקב אחרי אותם אלפים ומנסה בכל דרך לקרב אותם: גם דרך מארזים מתוקים לפני חגים, ובעיקר דרך קצינים בכירים, תלמידי חכמים יראי שמים טהורים, מלאי אהבה, אמונה וסבלנות אין קץ שמעודדים ומחזקים ומפרגנים וזמינים לכל שאלה. ויש לנו ודאות שהם ישוּבו למסלול... בעזרת השם.

בקיצור: לוחמי הרוח שבחזית ושבעורף, כולכם מוזמנים בשמחה להיות בקשר ישיר עם מפקד היחידה: 054-2127666, הוא זמין בעזרת השם 24/6 ושמה מאד שמעירים אותו כלילה בכל שעה. אנחנו מחפשים בנרות חיילים שרוצים להתגייס למסלול פיקוד וקצונה מהיר ולקרוא בשם ה' בקול גדול!!!

צרו איתנו קשר, ברוכים תהיו!

מי הכי קרבי שיש?
סיירת מטכ"ל או 8200?
שייטת או 504?
שלד"ג או חצב?
חטיבות החי"ר או חטיבות המחקר של מערך המודיעין?
מי שסוגר 21 או מי שיוצא יומיות?
מי שמשרת בחטמ"ר עזה או מי שמשרת בקריה בתל-אביב?

האם למישהו יש איזה כלים למדידת טהרת הלב?

האם קיים איזה דוסמטר משוכלל שלא שמעתי עליו?!

מישהו שמע על יחידת "עיט"?

מישהו שמע על יחידה 9900?

מישהו נותן צ'ל"ש על קביעות והתמדה בברכות ראשונות ואחרונות?!

מישהו יודע מה זה לשרת במסירות נפש במקומות מאתגרים ורחנית?!

האם לא הגיע הזמן להפסיק למדוד ולהגדיר רק לפי החוץ הנראה לעין הטועה?

האם מישהו יודע כמה חיילי רס"ר, מטבח, אפסנאות, קשר, ת"ש וחינוך מתאמצים ומזיעים ולא מוותרים על שירות משמעותי למרות מצב פיזי, נפשי ומשפחתי מורכב ביותר?

האם יש איזה אות הערכה לחיילים שנלחמים על קביעות עתים לתורה?!

עזות דקדושה

אתם יודעים כמה יוסף הצדיק אני מכיר?

המון!!!

אלפי יוספים צדיקים שנופלים וקמים בגבורה עצומה ומאמינים בתשובה עילאה שמהפכת את כל הזדונות לזכויות!!!

ואתם חושבים שרוב החיילים מרגישים בנוח לספר על הקשיים הרוחניים שלהם?!

תוך כדי כתיבה אני מכריז על הקמת יחידה חדשה שכוללת את כל החיילים והחיילות בצה"ל:

יחידת הלהב"ה - היחידה לטהרה הפנימית בשירות הצבאי

יד שרה מרכז רפואי

רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

דעת

מרכז מידע רפואי

עונה על שאלותיך ומספק מידע רפואי מקצועי ועדכני על מחלות, תרופות וטיפולים **חינם**

המספר החדש שלנו: **03-9543349**
daatri@yadsarah.org.il

המידע באינטרנט נגיש אך לא תמיד מדויק - לשם כך אנחנו כאן
צוות מקצועי עם גישה למידע מקצועי

צאתכם לשלוש 4

**כנס המתגייסים הרביעי של צל"ש
ע"ש סגן דוד גולובנציץ הי"ד**

יום חמישי | ב' אדר א' (7.2) | שערי ירושלים

- 9:00 התכנסות והרשמה + כיבוד קל
- 10:00 דברי פתיחה - פרץ איינהורן - יו"ר צל"ש
- 10:15 דברי ברכה - אריה קינג - חבר מועצת עיריית ירושלים ומנהל הקרן לאדמות ישראל
- 10:30 הרב דוד גיאמי שליט"א
- 11:30 הרב אליעזר קשתיאל שליט"א
- 12:30 הרב יוסף צבי רימון שליט"א
- 13:30 מנחה + ארוחת צהריים
- 14:15 אייל גלמן-אח של אליאב גלמן הי"ד + סרטון
- 14:45 היכרות עם ארגון צל"ש - צבא לשם שמים
- 15:15 סדר לימוד עם גמרות צל"ש
- 16:00 הרב צבי קוסטינר שליט"א
- 16:40 הרב אוהד תירוש שליט"א
- 17:20 הרב יהושע שפירא שליט"א
- 18:00 הרב הראשי לישראל - הרב דוד לאו שליט"א
- 18:30 ערבית

תמונות: יואב גולוב

הגיגת סיום המסכת ה-1,000 של צל"ש

דברי ברכה:

הרב איתיאל בר לוי - ראש האגף לתרבות יהודית
מר יהודה נפתלי - מנהל המחלקה למורשת ישראל
מר שמעון גולובנציץ - אביו של דוד הי"ד

הרקדה לכבודה של תורה והתוועדות עם הזמר אהרן רזאל

סעודת מצוה

בואו לשמוע!

הרשמה בטיקצ'אק
או חפשו בגוגל:
כנס מתגייסים צלש 4

מה הוא יחשוב עלי?

הפיצה לא הייתה מהטובות שאכלתי. בואו נגיד. זה הצחיק את עדי. היא אמרה שככה זה בבתי קפה. הפיצות לא משהו. אמרתי לה שבדייט הבא נלך לאכול שווארמה, וזהו. זה הצחיק אותה עוד יותר. חוש הומור מוזר יש לבנות. אבל אם היא צוחקת, היא שמחה, אז הכל טוב. מה היא לבשה? משהו כחול אולי? לא יודע. עוד שניה גם תצפי שאני אישים לב לצמה שהיא עשתה...

כן, מבוסס על כמה וכמה סיפורים אמיתיים. לפעמים אנחנו כל כך מסתבכות עם מה יחשוב עלינו, ומה יגידו, וזה גורם לנו להסתבך יותר ויותר. לכל אחת מאיתנו יש את הפינות של חוסר הביטחון שלה: בתסרוקת, ברוסיות, במראה, במקצוע, בלימודים, נעצור כאן:) והרבה פעמים בדייט המקום הזה מועצם ובה לידי ביטוי, דווקא כי מדובר במקום חדש, עם מישהו שחשוב לי שיתרשם לטובה. לפעמים זה גורם לנו לדבר המון, ולפעמים דווקא לשתוק, לפעמים להיות במקום ביקורת, לפעמים במקום מרצה ולפעמים דווקא במקום שמשדר המון החלטיות וביטחון, כדי לחפות על החוסר. אצל כל אחת זה בא לידי ביטוי אחרת. אז מה עושים?

אני חושבת שאחד הדברים שהכי עוזרים להיות במקום יציב ורגוע יותר - זו ההבנה שזה לא באמת בידיים שלי... הרושם שאעשה על הבחור ותכלס - "מה יחשוב עלי?" ו"האם זה יצליח?" - אלו דברים שהקדוש ברוך הוא מנהל, ובאופן הכי טוב שיכול להיות כדי שלי, בת יקרה כל כך, יהיה פשוט טוב.

אני לא לבר פה. יש בדייט שכינה שנמצאת יחד איתי, ומשמים עוזרים לי, תומכים ומסייעים. אני עושה את ההשתדלות שלי (ואצל כל אחת הגבולות הם אחרים) לבוא, להיראות טוב (יש מי שלבוא עם נעליים ולא יחפה זו ההשתדלות שלה, ויש מי שלהתאפר ולעשות תסרוקת), לשתף, לדבר, לזרום בנחת. איך שמתאים לי, במה שאני יכולה. ויש פה מישהו איתי, שיעזור לזה לצאת הכי טוב שאפשר.

הביקורתיות שלנו על עצמנו - היא לא נחלת כל העולם. ולא פעם הבחור מסתכל אחרת לגמרי על ה"פאדיחות" שלנו. לגמרי לגמרי אחרת.

מגיעים. היא מצליחה לפתוח את הדלת של הרכב ולצאת החוצה בכוחות עצמה. יופי. הם נכנסים למסעדה ומתיישבים.

"אני רק הולכת רגע לשתוף פנים, טוב?" היא חייבת. היא בטוח נראית מזעזע אחרי הרוח הנוראית הזאת.

היא לוקחת את הכיסא אחורה ומתרוממת, ומתנגשת במלצרית שמאחוריה, ששומטת את כל הצלחות שפינתה זה עתה מהשולחן הסמוך. כשהדי ההתנפצויות שוככים כל העיניים במסעדה מביטות בה. עכשיו היא אדומה כולה, ולא רק מהרוח... איך? איך היא תחזור להסתכל לברק בעיניים?

ראיתי את עדי יוצאת מהבניין שלה. היא הקדימה קצת. מזל שהגעתי קודם. שלא תחכה ברוח הזו.

היא דופקת על החלון. טיפה הסתבכה עם הדלת של האוטו.

אני צריך לבדוק אותה. את הדלת, לא את עדי. אולי כדאי לשמן שם את הצירים.

היה משהו משעשע בלפתוח לה את הדלת. "ברק בתפקיד הג'נטלמן". דווקא מוצא חן בעיניי.

זרקתי לה בבדיחות "הכל טוב? החלטת לא לאכול צהריים כי אמרתי לך מראש שהולכים למסעדה?" אבל זה לא כל כך הצחיק אותה, נראה לי... אולי לבנות יש חוש הומור קצת שונה. לא יודע. אין לי כל כך הרבה ניסיון עם זה. בכל אופן, היא המשיכה לדבר כל הנסיעה. מה שדווקא מצא חן בעיניי. אני לא הטיפוס הדברן, וזה נעים שהיא ככה מצליחה לתחזק את השיחה. גם מגניב שהיא שיחקה כדורסל. אהבתי.

הגענו למסעדה.

היה די מלא, מזל שהזמנתי מקום מראש. התיישבנו, ועדי רצתה לקום בשביל ללכת לנוחיות. זה אני יודע שזה קטע של בנות. קצת מוזר, אבל ככה זה. איך שהיא קמה, באה מאחוריה מלצרית עם ערימה של צלחות שהפכו להיסטוריה ב-30 עשיריות השניה הבאות.

מסכנה עדי. ממש היה לא נעים לה. איך היא התחילה להתנצל. היא חמודה כשהיא מתנצלת ככה, קצת אדומה, אבל עדיף שתהיה רגועה ושמחה. בכל אופן, זה ממש לא היה באשמתה. המלצרית צריכה לשים לב לאן היא הולכת... במיוחד כשיש כזה עומס במסעדה...

הזמנתי פיצה. עדי הזמינה משהו מוקרם עם פטריות.

קוקס? או קוקו?

קוקס זה יומיומי... כזה שעושים כשממהרים לאוטובוס, לא מספיק בשביל דייט.

קוקו זה הרבה יותר יפה, מדגיש את מבנה הפנים. מצד שני, קוקס משדר משהו ענייני, נוכח, שנראה יותר מתאים לדייט ראשון.

אז אולי בכל זאת קוקס?

עדי התבוננה בהשתקפות שלה בביקורתיות.

ממש לא קוקס. היא צריכה להפסיק עם זה לגמרי. זה פשוט לא מחמיא לה.

היא תלך על קוקו ויהיה בסדר, החליטה.

חמושה בהחלטיות הזו היא לבשה את המעיל הירוק (בדייקן בצבע של העגילים, וגם של הגרביים) וירדה למטה.

ברק אמור לאסוף אותה עוד שלוש דקות.

כשהגיעה למטה הוא כבר חיכה. עדי רשמה נקודה לזכותו, ואז הכפילה אותה, כשהרוח פרעה את שערה וסמקה את לחייה. מזל שהיא לא צריכה להמתין אפילו דקה ברוח הזו.

היא חייכה אליו, וניסתה לפתוח את הדלת של הרכב.

שלא נפתחה.

היא ניסתה שוב.

עדיין לא. בטח בגלל הרוח.

היא דפקה על החלון. מסמנת בידיה תנועה של חוסר אונים, שגרמה לה להרגיש ממש טיפשית.

למה היא לא מצליחה לפתוח את הדלת הזו?

מביך ממש.

ברק יצא מהרכב ופתח בקלילות את דלת המושב שליד הנהג.

"הכל טוב?" הוא שאל. "החלטת לא לאכול צהריים כי אמרתי לך מראש שהולכים למסעדה?"

"דווקא אכלתי. שניצל ופתיתים עם סלט ירקות. בשתיים בצהריים. פשוט ברוח הזו... והאמת, יש לי איזה קטע כזה עם דלתות שאני לא תמיד מצליחה לפתוח... בלי סיבה ברורה. פשוט לא הולך לי... אבל חוץ מזה, אני די חזקה. שיחקתי בליגת הנשים של בתי הכנסת. שנה אחת אפילו לקחנו אליפות...".

"וואלה".

"כן. אבל האמת שבכלל לא שיחקתי במשחק ההוא. ישבתי כל הזמן על הספסל... ושנה אחר כך, כששיחקתי, דווקא הפסדנו...".

למה אני מספרת לו את זה? תהתה עדי לעצמה. זה סתם אוסף של פריטי מידע מיותרים.

אבל היא לא הצליחה לעצור בעצמה והמשיכה לפטפט כל הנסיעה.

אוף. הוא בטח חושב שאני פטפטנית חסרת שכל. למה אני לא מצליחה פשוט לשתוק לכמה דקות?

ב"ה

תמיד רצית להבין...

מה בין 'חכמה' ל'בינה'?

מה זה 'סובב כל עלמין'?

ומה היא בכלל ה'התבוננות'?

מהיום
יש לך את
מי לשאול!

שו"ת רבני תכנית הלימוד 'לב לדעת'
עומד לרשותך

072-2219050

שלוחה 2

ימים ראשון-חמישי

צהריים: 13:30-15:30

ערב: 21:30-23:00

**לב
לדעת**

תפארת שמשון

אהרן רזאל

אקוסטי

מופע

אהרן רזאל מהיוצרים והמוזיקאים המיוחדים במוסיקה היהודית, ישראלית. סגנונו המוזיקלי מהווה שתי וערב של בלוז, מוסיקה קלאסית, רוק והרבה הרבה נשמה. מופע מיוחד עם שירי האלבום החדש שבדרך וממייב השירים האהובים מכל האלבומים. מ"הסנה בוער", "זמן הגאולה" ועד "מה עשית היום", "קבעתי" ו"תן לי את היום הזה" מופע מוסיקלי מיוחד אשר במהלכו משתף אהרן את הקהל ברגעים מרגשים ומחויכים מפסקול חייו ויצירתו. הרכב הטרי על הבמה: אהרן רזאל: גיטרה ופסנתר | אלון הילל: קונטרס | עקיבא מלר: כלי הקשה

מרכז ברוט ת"א

03-6954522

TICKCHAK.CO.IL

31.1

חמישי

גולה פתח-תקוה

TICKCHAK.CO.IL

2.2

מוצ"ש

מוזיאון העליה השניה זכרון יעקב

050-4119495

ZAMARIN.ORG.IL

14.2

חמישי

מרכז חיבה ירושלים

WWW.HIBBA.ORG

21.2

חמישי

הנץ הפקות
ייצוג מייזל ארזים
אוסף מוזיקלי ייחודי

המתקרב הראשון ליהדות

אהרון אגליטל

כפי שראית במעבדה שלך, התגלה אליך רק בגיל שישים? שאלתי. והוא השיב לי: "לפעמים מרוב שעוסקים בפרטים, שוכחים לראות את התמונה הגדולה. בסופו של דבר זכיתי להבין שלא יתכן שהסדר המוחלט שבקוסמוס נוצר מאי סדר ובאקראיות. הדרך לתורה היתה קצרה מאוד משם".

אנחנו צריכים להאמין בכך שאחינו החילוניים עדיין לא זכו 'לשמוע', מכל מיני סיבות - מרוץ החיים כובש את תודעתם ולא נותר להם פנאי להתבונן באמת. אם יש לנו שליחות - היא לעזור להם להגיע לאותה 'שמיעה', אבל כמובן שהיא צריכה להיות מתוקנת קודם כל אצלנו.

אפשר לקחת מיתרו כמה תוכנות לחיים בפרט, ולמוטיבציה שלנו לפעול בקירוב לתורה בכלל.

א. בעולם בו ישנה הצפה של החושים, כאשר אנשים מרפרפים בין 'תמונות אסון' ל'תמונות ניצחון' בשוויון נפש וללא שייכות רגשית, קשה מאוד להקשיב. ללא הקשבה אמיתית קשה גם להתקרב לאמונה פנימית. כדאי לפתח את כישרון ההקשבה.

ב. יתרו מתקרב ליהדות בגלל הסיפור הגדול, לא בגלל שמישוהו ניצח אותו בויכוח פילוסופי. בסוף החיים מנצחים. צריכים לאפשר קרבה בין החיים הטובים באמת, חיי תורה וקדושה ובין אלו שעדיין מנצאים בחוץ

ג. יכול להיות שאדם יראה לנו כהפך הגמור לחיים של קדושה. אבל אסור להיבהל מן המראה החיצוני הזה. בסופו של דבר הוא עשוי להיות זה שייכתוב פרשה חדשה בתורה'.

יתרו הוא אולי המתקרב הראשון ליהדות. דמותו משקפת באופן דומה למדי את הישראלי המצוי; אדם טוב לב המחפש משמעות לחייו, כשבדרך אליה הוא מוכן לעבור כמעט כל התנסות רוחנית שתיתן שלוה לנפשו (רש"י יח, יא). דרכו של יתרו ליהדות עוברת דרך נכונות לנסות כל עבודה זרה שבעולם, ולמרות זאת הוא זוכה שפרשה בתורה תיקרא על שמו. הסיפור הזה מלמד אותנו על איכותו המיוחדת של יתרו, שראוי לה להיות חלק בבניין הכוח הרוחני של כל אדם בישראל כמו גם בעולם.

אמנות הליווי

בליווי בעלי תשובה יש צורך בסבלנות רבה לקצב האישי של האנשים. צריך לדעת שזה עניין מאוד פרטי, שכל אחד עובר את התהליך אחרת. צריך לדעת להקשיב, לקלוט איפה האדם נמצא ולמה הוא זקוק באמת. וגם במובן הפשוט: להקשיב, לשמוע את מה שהאדם רוצה להגיד, ולא רק לדבר ולדבר.

יש אנשים שמפחדים לתת עצות, אפילו כששואלים אותם. אחרים ששים לומר את דעתם על כל דילמה, אפילו בלי שנשאלו, ויוצרים נזק. עלינו למצוא את דרך האמצע. לזכור שאנחנו לא אנשי מקצוע ושאישי לא מינה אותנו - אנחנו בסך הכל חברים. אנשים היום מחפשים הדרכה, ובפרט מי שנכנס לעולם חדש מבחירה יודע שהוא זקוק לה, אבל הם צריכים לקבל את זה בעדינות.

ודבר חשוב נוסף: צריך להבחין בין קשיים רגילים שנובעים מהתהליך ומהשינוי, לבין בעיות נפשיות אמיתיות שמצריכות טיפול מקצועי. מצבי נפש קיצוניים מתלווים לעיתים לתהליכים של גילוי דתי ושל שינוי זהות, ועלינו לשים לב מתי דברים חורגים מגדר הנורמלי. עלינו להפנות מקרים כאלה למטפל מקצועי וירא שמיים. אפשר להבריא ממצב בעייתי שכזה ולהמשיך בתהליך שהאדם בחר בו באופן שפוי, ומיותר לציין שאפשר גם לחזור בתשובה באופן בריא ומקורקע מההתחלה.

חז"ל מלמדים שכל העולם שמע על מה שאירע עם ישראל ביציאת מצרים, אבל רק יתרו "שמע שמועה ובא" (רש"י). כנראה שיש הברל יסודי באיכות השמיעה של בני האדם והוא המגדיר את איכותם. הנביא אומר "הנה שמע מבח טוב להקשיב מקלב אילים" (שמואל א טו, כב). השמיעה עומדת בהשוואה לקרבן משום שיש לה תפקיד דומה - לחולל שינוי. כמה מאתנו באמת קשובים למה שמתחולל סביבם? קשובים באמת באופן שהם מסוגלים לקחת את עצמם ולחולל שינוי יסודי בחייהם מכוח אותה שמיעה או התבוננות? זה מה שכל כך מיוחד ביתרו. הוא מקשיב באמת למשמעות המהפכנית הגזרת מן המהלכים האדירים המתרחשים סביב האומה הזו, והוא נותן לאמת הגדולה להוביל אותו.

לפני שנים יצאתי לשמירה ברכב הסירור שלנו יחד עם שכן חדש שבא לישוב. הוא היה כבר בשנות השבעים לחייו, פרופסור לפיזיקה שחזר בתשובה כעשר שנים קודם לכן. שאלתי אותו איך יתכן שרק בגיל כה מבוגר הוא שם לב לכך שיש אלוקים? "האם פלא הבריאה

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראשי יהודי זאת התשובה! 03-5255355 ry@neto.net.il

מין הארציבי

הפאל אבן דגן - מנהל פרויקט משיב הרוח - הרב אהרון אגליטל
 - מנהל חינוכי, ראש יחידה וניהול אודות - חיים אייזנר - מנהל
 ראש יחידה בתל אביב - הרב פרץ איינהורן - י"ר ארזון צבא
 לשם שמים - הרב ענחני אליהו - י"ר ארזון רבני תחילת
 * ישראל נור - מנהל 'מקום בלב שלנו' - הרב עופר גיסין -
 מנהל ליהדות ברזל בתל אביב - הרב קובי וולק - ר"מ
 במסגרת עצמם ומרצה בת"א - הרב יוסי וליס - מנכ"ל ארזון
 קריים - הרבנית מיכל וולשטיין - מאמנת לאהבה עצמית
 חזונית - ישראל זעירא - מייסד ראש יחידה - הרב אסף טבצניץ -
 רב תחילת ראש יחידה תל אביב - הרבנית צביה טבצניץ -
 ראש מדרשת שושנת אביב לבעלות תשובה בת"א - הרב יגאל
 לוינשטיין - ראש מכינת בני דוד, עילי - הרב משה שילת - חב"ד
 מרומ' משה קוח - נשיא אוניברסיטת בר אילן לשעבר - הרב
 יהושע ספידיא - ראש ישיבת רמת גן - הרב אורי טרדי - ר"מ
 במסגרת מרכז - הרב שמואל שישון - ראש טריין חרדי חיפה

קורס שליחים

קריאת כיוון לציונות הדתית להצטרפות לתנועת התשובה הציונית
 כלים ותובנות נפלאים

בגבעת שמואל

מחיר 450 ₪ | 225 ₪ לפרטים נוספים

12 מפגשים | 21 ומעלה

תכנית מרתקת | טובי הורגים

לפרטים הרשמה: 02-6791122 | 052-5665005

G חפשו בגוגל: קורס שליחים ראשי יהודי

בע"ה
**מתחילים
 השבוע!**
 כ"ד שבט
 (30.1.19)

עכשיו
תורנו
 ראשי יהודי
 תנועת תשובה ציונית

אנווס דרך בעבודת ה'

ההרשמה
לשנת תש"פ
בעיצומה

אחשיכום אקדום עם ישיבת לב חדש

אשתד & more

סביבה

- לימודי ארץ ישראל
- מגמת חקלאות
- טיולים
- פעילויות חברתיות

חברה

- מקום צעיר ומתפתח
- שותפות ואחריות
- יחס משפחתי וחם
- קרוב לבית

תורה

- לימוד ברמה גבוהה
- לימודי אמונה
- התועדויות
- מסלול בית מדרש בעמקות

יום ראיונות < יום שלישי כ"ג שבט תשע"ט 29.1.19

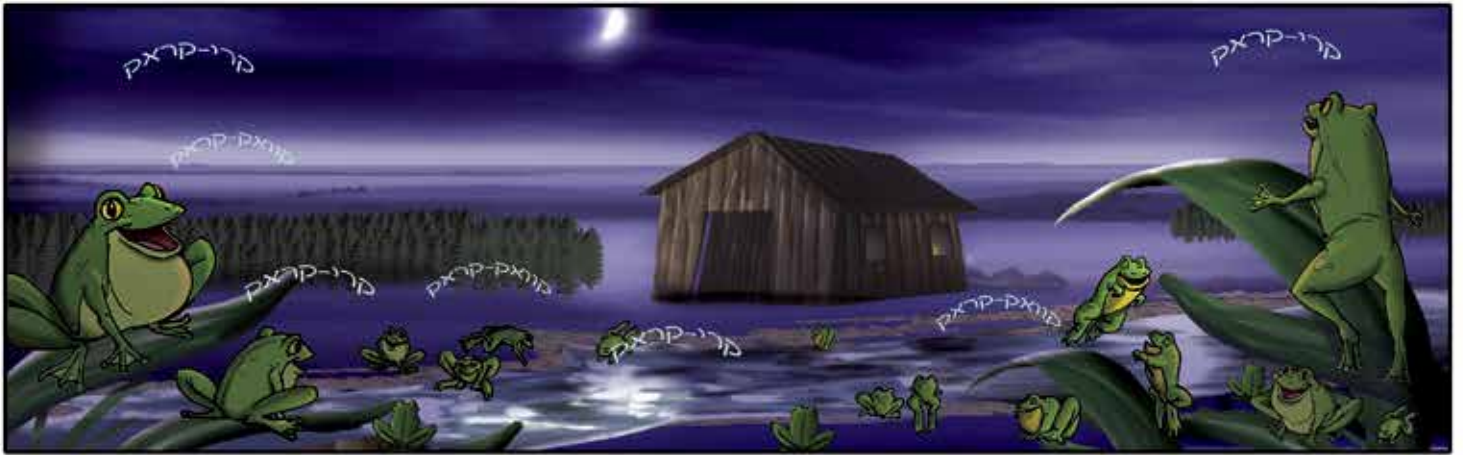
הרשמה חובה דרך האתר/מייל

ytlechadash@gmail.com
www.lev-chadash.org

הרב משה פליקס 052-8119971 | מזכירות - 02-6368885
ישיבה תיכונית תורנית לב חדש שילה f

צִפְרָדְעִים

מכתב קשור לחץ

פרשת יתרו

התורה שלי

את הפלך קשיר יתרו לחץ, וזרה אותה על-יד קשת אל מעל לעון. החץ עף למעלה ונפל בתוך סתנה ישראל. הביאו את המכתב אל משה, ומשה אמר מיד: "אני יוצא לקבל את פניו של יתרו".

אמר אהרן, אחיו של משה: "גם אני הולך איתך". אמרו נדב ואביהוא, בניו של אהרן: "גם אנחנו באים". וכך הצטרפו עוד ועוד אנשים, עד שפל בני ישראל הלכו אחרי משה לקבל את פניו של האורח.

יתרו ומשה התנשכו בהתרגשות, ויתרו אמר: "באתי להתגורר אצלך ואתה שיעש לי פריה מילוא עיניך אני יודע שאליהי ישראל הוא האלילים האמתיים".

(על-פי מדרש לוחות מן מדרש אגדה)

במפליקה עם עסקה - והגפתי לספקה שזה האלילים האמתיים ואותו אני רוצה לקבל".

בעוד בני המשפחה מנסים לקבל את ההודעה המפתיעה הוסיף יתרו ואמר: "מחר בבקר אני יוצא אל סתנה בני ישראל. צפונה בתי, אשת משה, ושני בניה, גרושים ואליעזר, יבואו איתי".

יצאו יתרו, צפורה ושני בניה לשפע. הם הלכו זמן רב במדבר עד שראו מרחוק ענן ענן נח על האדמה. "זה סתנה בני ישראל", קרא יתרו בהתרגשות. "אלקים עושה אותם בענין המנון עליהם מפל פגע".

הגיע יתרו אל הענן ולא הצליח להתקדם קדימה. לקח יתרו חתיכת קלף וכתב עליה: "משה, חתני היקר. אני החותן שלך, יתרו. באתי אליך עם אשתך ועם שני בניה. אני מחכה לך מחוץ למחנה".

"מה סבא רוצה להודיע לנו?", שאלו הנכדים זה את זה בהתרגשות. "מענין מאוד לשה אבא מבשר שפל המשפחה המתאשר", אמרו הבנות אחת לשניה.

בשעה שנוקעה התנפשה פל המשפחה פאהל הגדול של יתרו, וצפתה לשיע את ההודעה החשובה שבפיש לקסר.

יתרו כבר היה זקן. שמו היה ידוע בכל השבירה באדם חכם מאוד. בעבר היה פונו דת מקבד, שהפיר את כל הדתות ואת כל דרכי העבודה הזרה שהיו נהוגות בימיו. לכן גדולה היתה המשתת בני משפחתו פשפנס את פלם והודיע להם את ההודעה הדקטית: "החלשתי להתגורר אני מאמין באלהי ישראל. שבעתי על הנשים הגדולים שאליהם עשה לבני ישראל במצרים, בים סוף

סיפורי תפילות משנים קדמוניות

התנועות
התנועות

הרב חיים שלום דייטש

הרבה מים זרמו בירדן מאז ביקורו של החסיד בטבריה לפני שבעים שנה. המון דברים השתנו, אבל זיכרון אחד נצרב ונשאר < בכל שבת בבוקר היה הריי"צ מתפלל עם אותו ניגון, אך בכל שבת מחדש הוא לא הצליח לשיר אותו עד לסיומו... > אחד מרבני הישיבה לא יכול היה לסבול את תופעת המתפללים באריכות על חשבון לימוד הגמרא, והוא קם ונסע לרבי. מה הייתה תגובתו?

ציור: יהושע ויסמן

לעצמם 'אני לא יכול לעשות את זה', אבל הם טועים. התפילה היא הלב של החסידות, וכל אחד צריך ללמוד ולהשתלם בה. לולי העניין המיוחד של תפילה על פי חסידות - קשה להוציא את המילים האלה מהפה - מי יודע אם בכלל הייתה חסידות חב"ד היום? האם אתם יודעים שהישיבה היחידה שיש בכלל חב"ד היא רק בגלל שרצו ללמוד איך להתפלל?

האדמו"ר הזקן העיד על עצמו שכשהוא יצא מביתו וחיפש רב, הוא הגיע לפרשת דרכים. הוא התלבט האם ללכת לוילנה, שם נמצא רבי אליהו - הגאון מוילנה, או ללכת למזריץ', שם נמצא רבי דב בער, המגיד ממזריץ'. ומה הוא אמר לעצמו? "ללמוד אני יודע קצת, אבל להתפלל אני עדיין לא יודע". זה באמת פלא שהוא אמר כאלה מילים, וכך הוא נעשה אדמו"ר הזקן בעל התניא, וממנו השתלשלו כל רבותינו נשיאנו. תארו לעצמכם שכל זה לא היה, מי יודע באיזה חושך היינו נמצאים עכשיו... והכל בגלל המחשבה הזו שהוא רצה ללמוד להתפלל.

כיום יודעים הרבה יותר על כך, משום שבזמן שבעל התניא ישב במאסר החוקרים הרוסים שאלו אותו הרבה שאלות. לפני כמה שנים הרשימות הללו התגלו וכך יש לנו מידע מלא על החקירות שהוא עבר. מתברר שהם נכנסו לו ב'קישקעס', שהרי הממשלה הרוסית ניסתה כל הזמן לקבוע ליהודים איך ומה ללמד ב'חדר', בישיבות, בתלמודי תורה. הם תמיד היו מתעריבים בכל דבר, וכך הם שאלו אותו: 'למה יצרת דרך חדשה בעבודת ה'?' להתפלל הרבה שעות, מה זה? והוא ענה להם שכל העניין של החסידות הוא ללמוד איך להתפלל. הוא סיפר להם שגם בדורות שלפניו היו נוהגים כך, אלא ששכחו מזה במהלך השנים, והוא בסך הכל מחזיר עטרה ליושנה.

אתם יכולים לתאר לעצמכם שכל מה שיש לנו קיים רק בזכות ההחלטה הזו? אז איך אנחנו יכולים לזלזל בחשיבות של התפילה? אצל כל הרבנים העניין של התפילה היה משהו מיוחד. שמעתי מזקנים שסיפרו איך היה נראה הרבי הריי"צ בזמן התפילה, ואילו בכיות היו שם.

ר' שמואל זלמנוב חיבר את ספר הניגונים של חב"ד, ולצורך כך הוא אסף את כל הניגונים שהיו בחסידות. שמעתי ממנו שהוא היה צריך לכתוב את התווים לניגון התפילה שהאדמו"רים היו מתפללים אתו בשבת ויום טוב. הוא אמר, "למרות שהיתה לי גישה לרבי הריי"צ, הייתי צריך לחפש תלמידים לשעבר שלמדו אותו מהרש"ב, אביו של הריי"צ.

יש אמרה ידועה אצל החסידים, "חסיד עושה סביבה". רבים חושבים שהכוונה שאותו חסיד גר באיזה מקום, ושם הוא הולך ומקרב את כולם, עושה 'הפצת המעיינות' ומזמין את השכנים לסעודת שבת. יש בזה אמת, אבל לא זו הכוונה. חסידים אמיתיים, כשהם מתפללים ברצינות, הדבר 'עושה סביבה'. אם יש בחור או אברך שמתפלל כמו שצריך, זה משפיע על כולם מסביב.

כשלמדתי בישיבה הכרתי בחור שלמד אתנו, הוא היה משכיל בתורת החסידות ולמדן גדול, חריף מאוד ועילוי של ממש. אבל הוא התעצל להתפלל כמו שצריך, באריכות. אמנם הוא היה מתפלל אבל לא בקביעות של עבודה. יום אחד סיפר לי משהו שאף על פי שלאותו למדן לא היתה סבלנות להתפלל באריכות, ראו אותו פעם הולך הלוך וחזור, מלא קנאה, ליד אחד התלמידים שהיה מתפלל באריכות. זה נקרא 'לעשות סביבה'! אותו תלמיד לא ידע שהוא משפיע על משהו וגם לא התכוון לכך. הוא היה עסוק בשליו, וזה השפיע על הזולת.

אני התחנתי בטבריה. באותם ימים לא היו שם חסידים חב"ד, אלא רק חסידים קרלין וחסידים סלונים. סבא שלי היה מגדולי חסידים סלונים, והייתה אפילו סברה למנות אותו לאדמו"ר. כשבאתי בתור חב"דניק הם רצו לספר לי כל מיני סיפורים שקרו אצלם, ואחד החסידים אמר לי: "אתה יודע, פעם היה כאן יהודי שהיה מגיע לחמי טבריה מדי פעם מטעמי בריאות. הוא היה חב"דניק, והוא היה מתפלל...". איך הם ידעו שהוא חב"דניק? רק מזה שהוא היה מתפלל הרבה. זה השאיר עליהם רושם עצום, והם הבינו דבר אחד או שניים בעבודת ה'.

סבא שלי שאל אותו, "מה זו התבוננות?". הוא שמע על המושג הזה אבל לא ידע במה מדובר. אצלם בחסידות נהגו בשיטה אחרת, 'חזרה', לפיה חוזרים ומשננים כל מיני פסוקי התעוררות לעבודת ה' וגדולת ה'. הם מאוד התעניינו לדעת מה זו ההתבוננות הזו שראו אותו עושה שם.

מאז שהיה שם החסיד הזה, עברו אולי שישים-שבעים שנה. הרבה דברים קרו מאז, אבל מה נשאר לנו בזיכרון? שהיה פעם יהודי חסיד שהגיע לטבריה, התפלל באריכות ושר ניגונים באמצע התפילה. זה נקרא שחסיד עושה סביבה. ודעו לכם שכולם מעריכים את זה - הסבא שלי דיבר על כך בהמון הערכה הרבה זמן אחר כך, הוא נצרב להם בזיכרון. לכן דעו לכם שכל אחד שתורם משהו, עושה סביבה. יש כאלה שחושבים

מדוע? מפני שלמרות ששמעתי את הריי"צ מתפלל מחדרו הרבה פעמים, בכל פעם שהוא היה מתחיל את הניגון הזה, אחרי כמה רגעים הוא היה פורץ בככי כזה איום שבפעמים הראשונות רציתי לפרוץ את הדלת ולהיכנס להציל אותו". הוא תיאר שזה היה מין בכי של השתנקות, כמו ילד שפורץ בככי עד שהוא מאבד את הנשימה, ולפעמים צריך לתת לו סטירה כדי שיתעורר. לכן ר' שמואל לא שמע מעולם את הסוף של הניגון והיה צריך לחפש תלמידים של הרבי הרש"ב, שייספרו לו איך הניגון הזה מסתיים...

סבא שלי אמנם לא היה חסיד חב"ד אבל גם הוא היה מתפלל עם הניגון הזה. אני זוכר שהיינו הולכים אליו בשבתות בימות הקיץ, לדירה הקודמת שבה הוא וסבתי גרו. זו היתה דירה כל כך ישנה שחלק ממנה היה עשוי פח. בימים חמים אי אפשר היה לשבת שם כי היה חם כמו תנור. הוא היה נכנס להתפלל בחדר השינה, אבל סכתא ישנה במיטה, ואנחנו היינו מתגנבים מתחת לחלון ורואים איך היא ישנה והוא יושב בצד השני ומתפלל. הוא היה מתפלל שעות ארוכות, לפעמים עד שלוש וחצי-ארבע אחר הצהריים, והוא היה מתפלל עם הניגון הזה...

ובאמת, בגלל שהרבה תלמידים של תומכי תמימים היו מאריכים בתפילה, תמיד היתה מלחמה בין צוות הרבנים שמלמדים 'נגלה' לבין המשפיעים והאחראים על לימוד חסידות: הרבנים של ה'נגלה' אף פעם לא היו מרצים מהסידור הזה...

קצת אחרי שהתחתנתי, כמה רבנים מהצוות של 'נגלה' החליטו שהם צריכים להיכנס לרבי ליחידות ולדבר אתו על זה, כי זו בעיה רצינית. הסדרים של הישיבה נפגעו, התלמידים לא אווזים בחומר. ומצד שני, תנסו אתם לומר למשפיע ר' שלמה חיים לא לדבר על תפילה באריכות... כך שיום אחד, אחד הרבנים אכן נסע לרבי ונכנס ליחידות, ואמר לו שבחורים מתפללים מדי באריכות ולא לומדים מספיק ברצינות. הרבי הסתכל עליו בתמיהה ואמר לו: "איך אפשר להוריד את עבודת התפילה?" אותו רב ראה שזה לא הולך, אבל בכל זאת רצה לחזור לישיבה עם איזה הישג ביד. אז הוא שאל את הרבי: "כן, באמת אי אפשר להוריד את עבודת התפילה. אבל אולי אפשר לחבר את הלימוד עם התקשרות לרבי?". הוא קיווה שהרבי יגיד שהבחורים ילמדו 'נגלה' עם יותר התקשרות, ואולי זה ישפיע עליהם להשקיע יותר בגמרא. הרבי ענה לו: "התקשרות?", ומנה לו ארבע או שש מדרגות ברצון על פי כתבי החסידות, ואז אמר: "המדרגה הכי גבוהה של הרצון שלי זה שבחור יידע את כל הש"ס עד הישאגת אריה' כמה שיותר טוב". אבל עדיין לא היה כל קשר בין הרצון הזה ובין הרעיון להחליש את התפילה.

גם כשאני ביקרתי אצל הרבי ביחידות אמרתי לו

שכשאני מתפלל יותר מהר יש לי יותר התעוררות, וכשאני מתפלל לאט ובאריכות יש לי פחות התעוררות. רציתי שיתן לי רשות להתפלל בקיצור... אבל הרבי הבין שאני רוצה להשתחרר מעבודה. "הרמב"ם כל כך דורש שתהיה כוונה התפילה, אז מה השאלה?". אני אמנם לא שאלתי על כוונת התפילה, אבל הרבי הבין שאם אני רוצה להתפלל מהר יותר פירוש הדבר שאני לא רוצה להתפלל. "הרמב"ם כל כך מחמיר בזה ואתה רוצה להתחמק?"

אז למה זה כל כך קשה לנו? ראיתי פעם בשיחה של הריי"צ שכל כך קשה לנו להתפלל בגלל שהיצר הרע לא מפרגן לתענוג שיש ליהודי בזמן שהוא מתפלל, לכן הוא מפריע לו כל הזמן. הוא גם אמר פעם: חסידים הם פיקחים. כתוב "אז תתענג על ה'", אבל החסידים אומרים "למה 'אז'? למה רק לעתיד לבוא? אפשר להתענג כבר עכשיו..." אם נתפלל, יהיה עונג. לחיים!

התעוררתם?

הירשמו עכשיו לסמסטר אביב והצטרפו לשנת הלימודים הנוכחית

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה בקמפוס גוש עציון

תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | חינוך מיוחד | תקשורת | לשון אנגלית | לימודי א"י | ספרות | היסטוריה | אזרחות | מתמטיקה מדעי המחשב | מדעי הטבע | גאוגרפיה

לימודים חינוך ומלגות למצטיינים*

גמישות מערכתית

הסעות מכל רחבי הארץ

שנה ראשונה חיונה*

תואר שני M.Ed. ב-3 סמסטרים בלבד בקמפוס היכל שלמה, ירושלים.

תוכניות ייחודיות בשילוב מקצועות היהדות: תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | חינוך היהודי

הבעש"ט בירושלים: לימודים בנתיב החסידות מהבעש"ט ועד ימינו, בארץ ובעולם בית מדרש: לחזור לבית המדרש ולפגוש מגוון דרכי לימוד גמרא והוראתה

לפרטים: 02-9937337 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*בהתאם לתנאי הזכאות

Brilliant & Co.

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

השבוע יצינו את "יום גוש קטיף", מה אפשר לקחת בעבודת ה' מאירועי גוש קטיף?

לזכרון גוש קטיף, כמו לזכרון כל צרה שהתרחשה לישראל, יש חשיבות עליונה מפני עצם הזכרון. הצער העמוק שחווה האומה הוא חלק מקלסטר פניה, ולכן מי שרוצה להכיר את האומה פוגש אותה דרך מאורעותיה. כמוכן, יש לאירועים גם השלכות לעתיד והפקות לקחים, אבל זו רק הנגזרת. העיקר הוא עצם הכאב על הגירוש, העקירה והגלות שהגלו יהודים את אחיהם בתוך ארץ ישראל, ובמקום להביא שלום הביאו עלינו טרור שמאיים על חלקים גדולים מארץ ישראל.

אבל כשם שאצל האדם היחיד אנחנו יודעים ש"אין שום יאוש בעולם כלל", וגם המאורעות הקשים ביותר והבחירות הגרועות ביותר שהיו עושה לעולם לא נועלים את הדלת בפני תשובה ובפני תקומה וגאולה, קל וחומר אצל האומה הנצחית, שהזכרון המפלה של הגירוש לא מייאש אותנו אלא אדרבה, מעורר התמסרות עוד יותר גדולה וביטחון יותר עמוק בגאולתן של ישראל וביכולתנו להתגבר על כל המכשולים, ולהמשיך לעלות מעלה מעלה עד שיבקע שחר אורנו, במהרה בימינו.

אם אין לי ניסיונות בחיים, האם זה סימן שה' חושב שלא אעמוד בהם?

ככל הנראה עדיין לא פיתחת ראייה מספיק בהירה לראות שיש לך ניסיונות בחיים, שהרי הכתוב אומר "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", ואם כן ודאי שלכל אדם יש ניסיונות, לכל אחד לפי ערכו.

נראה שבמקום לחפש את הסיבה מדוע אין לך ניסיונות, נכון יותר להתבונן איפה הם הניסיונות שהקדוש ברוך הוא כן מנסה אותך. ואולי אחד מהם הוא הניסיון של התעלמות מעניינים עדינים ודקים.

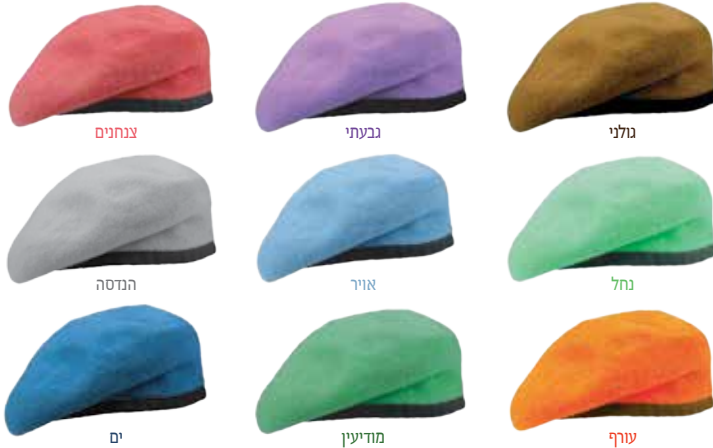
החיים מלאים בניסיונות עד בלי די: בהלכות אהבת הרע ואהבת ה', בלשון הרע ושמיירת העיניים, באבק גזל וביטול תורה, ועוד כיוצא בזה רבים מספור שכולנו מלאים בהם. כנראה שאם תתבונן באופן אמין, תגלה גם ניסיונות מיוחדים לך.

מה הדרך להקנות לילד דתי כלים לבחירה חופשית בעולם הזה?

אין צורך להקנות כלים לבחירה חופשית לא לילד דתי ולא לאף ילד אחר, משום שהבחירה החופשית ניתנה לו בעצם לידתו. האידיאולוגיה של ימינו האומרת שבחירה היא דבר עיקרי עד שצריך להקנות אותו, מתכוונת למשהו אחר לגמרי - לתת לגיטימציה לילד לבחור במה שהוא רוצה. זו אינה נתינת בחירה אלא גיבוי כל תוצאה של בחירת הילד רק מפני שזו בחירתו.

להבל הזה איננו שותפים חלילה, שהרי ברור שלכל אחד יש מגבלות על מה הוא לא רוצה שכנו יבחר, כמו למשל דרך של שוד ורצח חלילה, ואיש אינו חושב שבחירה חופשית היא נתינת לגיטימציה לתוצאות מפלצתיות כאלה. באותו אופן איננו רוצים לתת בחירה שפירושה לגיטימציה לעשיית עבירות ולפריקת עול תורה ומצוות. הבחירה קיימת, ואנחנו רוצים לחנך את ילדינו שיבחרו בדבקות האלוקית, לעשות הטוב והישר בעיני אלוקים ואדם, כלומר לקיים את כל התורה והמצוות בכל פרטי דקדוקיהן.

בס"ד

שמיניסט! מה הפתרון?

9 מצטייני חילות שונים
יצעדו 4 פעמים על פני הרמטכ"ל.
הרס"ר פקד כי לא יצעדו שוב עם מי
שכבר צעד אתם באותה שלשה.
כיצד יסתדרו?

פתרת? מקומך איתנו!

העתודה האקדמית

במרכז האקדמי לב

העתודה האקדמית של המרכז האקדמי לב
משלבת לימודים תורניים בראשות הרב יוסף צבי רימון
עם לימודי תואר ראשון במקצועות ההנדסה
ברמה האקדמית הגבוהה ביותר

הנדסת חשמל אלקטרוניקה | הנדסת אלקטרו-אופטיקה | מדעי המחשב
הנדסת תעשייה וניהול | הנדסת מערכות תקשורת | הנדסת תוכנה

בסיום הלימודים תשרתו כקצינים תורניים, לוחמים טכנולוגיים וערכיים
המובילים את היחידות המובחרות ביותר בצה"ל

